
Istungidokument

A8-0088/2019

26.2.2019

RAPORT

komisjoni 2017. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmisega seotud
kontrollikoja eriaruannete kohta
(2018/2219(DEC))

Eelarvekontrollikomisjon

Raportöör: Inés Ayala Sender

SISUKORD

lk

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	5
<i>I osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 15/2017 „Ühtekuuluvusvaldkonnas kohaldatavad eeltingimused ja tulemusreserv: uuenduslikud, kuid veel mitte tulemuslikud vahendid“ .....</i>	<i>6</i>
<i>II osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 19/2017 „Impordiprotseduurid: puudused õigusraamistikus ja ebatõhus rakendamine mõjutavad ELi finantshuve“ .....</i>	<i>8</i>
<i>III osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 20/2017 „„ELi rahastatavad laenu tagamisvahendid on andnud positiivseid tulemusi, kuid toetusesaajate väljavalimist ja tegevuse kooskõlastamist riiklike kavadega tuleb parandada“ .....</i>	<i>8</i>
<i>IV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 22/2017 „Valimisvaatlusmissioonid – soovitude täitmise kontrollimiseks on tehtud jõupingutusi, kuid järelevalvet tuleb parandada“ .....</i>	<i>9</i>
<i>V osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 23/2017 „Ühtne Kriisilahendusnõukogu: keeruka pangandusliiduga seotud töö on alanud, kuid pikk tee on veel ees“ .....</i>	<i>10</i>
<i>VI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 1/2018 „Ühisabi Euroopa piirkondade projektide toetamiseks (JASPERS) – abi tuleb hakata paremini suunama“ .....</i>	<i>11</i>
<i>VII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 2/2018 „EKP tehtava pankade kriisijuhtimise toimimise tõhusus“ .....</i>	<i>12</i>
<i>VIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 3/2018 „Makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse audit“ .....</i>	<i>13</i>
<i>IX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 4/2018 „ELi abi Myanmarile/Birmale“ .....</i>	<i>14</i>
<i>X osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 5/2018 „Taastuvenergia kestliku maaelu arengu edendajana: märkimisväärne koostoimepotentsiaal, mis on enamjaolt jäetud siiski kasutamata“ .....</i>	<i>16</i>
<i>XI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 6/2018 „Töötajate vaba liikumine – põhivabadus on tagatud, kuid töötajate liikuvusele tuleks kasuks ELi vahendite parem suunamine“ .....</i>	<i>17</i>
<i>XII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 7/2018 „ELi ühinemiseelne abi Türgile: siiani on sellega saavutatud vaid piiratud määral tulemusi“ .....</i>	<i>19</i>
<i>XIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 8/2018 „ELi toetus ettevõtete tootlikele investeeringutele – vajatakse suuremat rõhku kestvusele“ .....</i>	<i>20</i>
<i>XIV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 9/2018 „Avaliku ja erasektori partnerlus ELis: palju puudusi ja vähe kasu“ .....</i>	<i>21</i>

<i>XV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 10/2018 „Põllumajandustootjate põhitoetuskava – liigutakse õiges suunas, kuid mõju toetuse lihtsustamisele, suunamisele ja tasemete ühtlustamisele on piiratud“</i>	22
<i>XVI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 11/2018 „Maaelu arengu projektide uued rahastamisvõimalused: lihtsamad, kuid mitte tulemustele suunatud“</i>	23
<i>XVII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 12/2018 „Lairibaühendus ELi liikmesriikides: edusammudest hoolimata ei suudeta täita kõiki strateegia „Euroopa 2020“ eesmäärke“</i>	23
<i>XVIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 13/2018 „Terrorismi põhjustava radikaliseerumise vastane võitlus: komisjon käsitles liikmesriikide vajadusi, kuid koordineerimine ja hindamine oli teataval määral puudulik“</i>	25
<i>XIX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 14/2018 „ELi keemia-, bioloogia-, radioloogia- ja tuumavaldkonna tippkeskused: tulemusi on vaja parandada“</i>	26
<i>XX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 15/2018 „Nigeri ja Mali sisejulgeolekujõudude tugevdamine: edusammud on napid ja aeglased“</i>	27
<i>XXI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 16/2018 „ELi õigusaktide järelhindamine: hästi toimiv kuid mittetäielik süsteem“</i>	29
<i>XXII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 17/2018 „Komisjoni ja liikmesriikide meetmed perioodi 2007–2013 programmide viimastel aastatel olid suunatud vahendite madala kasutusmäära probleemile, kuid ei keskendunud piisavalt tulemustele“</i>	29
<i>XXIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 18/2018 „Kas stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku osa peamine eesmärk on täidetud?“</i>	30
<i>XXIV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 19/2018 „Euroopa kiirraudteevõrk: ebaühtlane koosus, millest ei moodustu tervikut“</i>	31
<i>XXV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 20/2018 „Aafrika rahu ja julgeoleku struktuur: ELi toetus tuleb ümber suunata“</i>	32
<i>XXVI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 21/2018 „ERFi ja ESFi projektide valik ja seire perioodil 2014–2020 on endiselt peamiselt väljunditele suunatud“</i>	33
<i>XXVII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 22/2018 „Liikuvus programmi „Erasmus+“ raames: miljonid osalejad ja mitmekülgne Euroopa lisaväärtus, tulemuslikkuse mõõtmist tuleb aga veelgi parandada“</i>	34
<i>XXVIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 23/2018 „Õhusaaste: meie tervis ei ole veel piisavalt kaitstud“</i>	35
<i>XXIX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 24/2018 „Tööstuslikud süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise ning uuendusliku taastuvenergiatehnoloogia näidisprojektid ELis: viimase kümne aastaga ei ole saavutatud oodatud edasiminekut“</i>	37
<i>XXX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 25/2018 „Üleujutuste direktiiv: riski hindamisel</i>	

<i>tehti edusamme, kuid kavandamist ja rakendamist tuleb parandada</i>	38
<i>XXXI osa — Kontrollikoja eriaruanne nr 26/2018 „Mitmed viivitused tolli IT-süsteemide rakendamisel: mis läks valesti?“</i>	39
<i>XXXII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 31/2018 „Loomade heaolu ELis: kuidas vähendada lõhet ambitsioonikate eesmärkide ja tegeliku rakendamise vahel“</i>	40
TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS	43
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS	44

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

komisjoni 2017. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmisega seotud kontrollikoja eriaruannete kohta (2018/2219(DEC))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 287 lõike 4 teisele lõigule koostatud kontrollikoja eriaruandeid,
- võttes arvesse Euroopa Liidu 2017. aasta üldeelarvet¹,
- võttes arvesse Euroopa Liidu 2017. aasta konsolideeritud raamatupidamise aastaaruannet (COM(2018)0521 – C8-0370/2018)²,
- võttes arvesse kontrollikoja aastaaruannet eelarveaasta 2017 eelarve täitmise kohta koos institutsioonide vastustega³,
- võttes arvesse vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 287 tehtud kontrollikoja kinnitavat avaldust⁴ 2017. aasta raamatupidamise aastaaruande usaldusvärsuse ja selle aluseks olevate tehingute seaduslikkuse ja korrektsuse kohta,
- võttes arvesse oma ... otsust Euroopa Liidu 2017. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta (III jagu – Komisjon)⁵ ja oma resolutsiooni tähelepanekutega, mis on selle otsuse lahutamatu osa,
- võttes arvesse nõukogu 20. veebruari 2019. aasta soovitus komisjoni tegevusele heakskiidu andmise kohta 2017. aasta eelarve täitmisel (05824/2019 – C8-0053/2015),
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 317, 318 ja 319,
- võttes arvesse Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu artiklit 106a,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrust (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002)⁶, eriti selle artikleid 62, 164, 165 ja 166,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrust (EL, Euratom) 2018/1046 (mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse

---

¹ ELT L 51, 28.2.2017.

² ELT C 348, 28.9.2018, lk 1.

³ ELT L 357, 4.10.2018, lk 1.

⁴ ELT L 357, 4.10.2018, lk 9.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2019)0000.

⁶ ELT L 298, 26.10.2012, lk 1.

- kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012), eriti selle artikleid 69, 260, 261 ja 262¹,
- võttes arvesse kodukorra artiklit 93 ja IV lisa,
  - võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit (A8-0088/2019),
- A. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõike 1 kohaselt täidab komisjon eelarvet ja haldab programme ning vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklile 317 täidab ta eelarvet koostöös liikmesriikidega omal vastutusel ning järgides usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtteid;
- B. arvestades, et kontrollikoja eriaruanded sisaldavad teavet rahaliste vahendite kasutamiseiga seotud oluliste aspektide kohta, mis aitab Euroopa Parlamendil täita eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutava institutsiooni rolli;
- C. arvestades, et Euroopa Parlamendi tähelepanekud kontrollikoja eriaruannete kohta on Euroopa Liidu 2017. aasta üldeelarve (III jagu – Komisjon) täitmisele heakskiidu andmist käsitleva Euroopa Parlamendi eespool nimetatud ... otsuse lahutamatu osa;

I osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 15/2017 „Ühtekuuluvusvaldkonnas kohaldatavad eeltingimused ja tulemusreserv: uuenduslikud, kuid veel mitte tulemuslikud vahendid“

1. võtab teadmiseks kontrollikoja leiud ja järeldused ning peab kahetsusväärseks, et komisjon ei ole võtnud neid arvesse järgmiseks programmitöö perioodiks asjaomaste määruste ettepanekute ettevalmistamisel;
2. peab eelkõige kahetsusväärseks, et mõned kriteeriumid, mille komisjon esitas oma ettepanekus ajavahemiku 2021–2027 ühissätete määruse kohta, ei pruugi mõjutada vastavate erieesmärkide rakendamist ega parandaks olulisel määral ühtekuuluvuspoliitika tõhusust ja tulemuslikkust, vastupidiselt kontrollikoja sellekohasele soovitusel;
3. tuletab meelde, et eeltingimused ajavahemikuks 2014–2020 võeti kasutusele selleks, et hõlbustada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rakendamist, tagades liidu toe tõhusaks ja tulemuslikuks kasutamiseks vajalikud eeldused;
4. juhib samas tähelepanu asjaolule, et kontrollikoda seadis küsimuse alla selle, kas eeltingimuste kasutuselevõtmine viis tegelikult muutusteni kohapeal, hoolimata sellest, et kontrollikoja arvates tagas see raamistiku, et hinnata liikmesriikide valmisolekut ühtekuuluvuspoliitika rakendamiseks;
5. rõhutab, et juhul kui eeltingimused säilitatakse ja asendatakse järgmisel programmitöö perioodil rakendamistingimustega, peavad need olema sobilikud riiklikus ja piirkondlikus kontekstis, suunatud stiimulitele ja aitama kaasa piirkondlike arengueesmärkide sujuvale rakendamisele, ning välistama kattuvuse ning kahemõttelisuse ja erineva tõlgendamise võimaluse;
6. märgib, et Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide programmide vastuvõtmise ajal

---

¹ ELT L 193, 30.7.2018, lk 1.

täideti ligikaudu 75 % kõigist kohaldatavatest eeltingimustest, 2017. aasta alguses täideti 86 % ja 2018. aasta maiks täideti 99 %, mis näitab, et eeltingimuste täitmine võttis kauem aega, kui määruses (EL) nr 1303/2013 (ühissätete määrus) ette oli nähtud, ning 2016. aasta detsembri tähtajaks oli täitmata ligikaudu 15 % eeltingimustest;

7. võtab teadmiseks, et eeltingimused on kujutanud endast täiendavat halduskulu ja, nagu komisjon on tunnistanud, on need olnud 2014.–2020. aasta Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rakendamisel registreeritud viivituste üks võimalik põhjus; märgib ka, et kuigi 2016. aasta lõpuks ei esinenud ühtegi juhtumit, mil komisjon oleks eeltingimuste täitmata jätmise eest maksed peatanud, hoidusid asjaomased korraldusasutused maksetaotluste esitamisest, kehtestades sel moel n-ö iseenesliku peatamise ja viivitades rakendamist, mis tõi kaasa selle, et praeguse perioodi neljanda aasta lõpus (2017) oli toetuste vastuvõtmine märkimisväärselt madalam kui eelmise perioodi (2007–2013) toetuste vastuvõtmise määr vastaval tähtajal (2010. aasta lõpp) – vastavalt 17 % ja 41 %; seega seati veelgi enam küsimuse alla eeltingimuste lisaväärtus vahendina, mis võeti kasutusele selleks, et hõlbustada ühtekuuluvuspoliitika rakendamist;
8. rõhutab, et praeguse programmi töö perioodi lõpuni jäänud aja jooksul on väga oluline, et komisjon tagaks liikmesriikidele vajaliku toetuse, et täita allesjäänud eeltingimusi ja rakendada praktikas vastavad sätted, eelkõige seoses riigihangete ja riigiabiga;
9. võtab teadmiseks kontrollikoja seisukoha, et tulemusreservi lisamine tulemusraamistikku oli ette nähtud selleks, et tagada kavandatud väljundite ja tulemuste saavutamiseks piisavad ajendid;
10. nõustub kontrollikoja seisukohaga, et üldiselt ei ole 2014.–2020. aasta tulemusraamistik märkimisväärselt rohkem tulemustele suunatud kui samalaadsed korraldused eelnevatel perioodidel, olles jätkuvalt põhimõtteliselt keskendunud kulutamisele ja projekti väljunditele, mille raames on suurem osa tulemusreservi jaotamise aluse moodustavaid näitajaid väljundnäitajad (57,1 %), finantsnäitajad (33,4 %) ja põhilised rakendusmeetmed (9,2 %), kasutades kahjuks ainult marginaalselt tulemusnäitajaid (0,3 %);
11. märgib sellega seoses, et nagu on sätestatud ühissätete määruse II lisas, nähti tulemusnäitajate rakendamise vaheetappideks seatud eesmärkide vahe-eesmärgid ette kasutamiseks tulemusraamistikus ainult vajaduse korral, erinevalt toetatud poliitikameetmetega tihedalt seotud väljundnäitajate rakendamisega seotud vahe-eesmärkide kohustuslikust hõlmamisest;
12. on arvamisel, et iga liikmesriigi programmide tulemuslikkuse läbivaatamise aja määramine 2019. aastaks on põhjustanud selle, et oma vahe-eesmärgid saavutanud riikidel ja piirkondadel ei ole võimalik kasutada neile enne perioodi viimast aastat eraldatud vahendeid, mis on tulemusreservis blokeeritud; nõuab seetõttu varasema tulemuslikkuse hindamise ja sellistele vahenditele varasemal kuupäeval juurdepääsemise võimalust;
13. kutsub komisjoni üles juhul, kui tulemusreservi jätkatakse 2020. aasta järgsel perioodil, seadma oma ettepaneku aluseks ajavahemikus 2014–2020 saadud õppetunnid ja tegema ettepanekud tulemusraamistiku vastava läbivaatamise kohta, et luua tegelikke ajendeid

tulemustele suunatud süsteemi jaoks; selline süsteem peaks tagama ka vajaliku tasakaalu projektide takistamatu elluviimise ning usaldusväärseks finantsjuhtimiseks ja järelevalveks vajalike sätete vahel;

14. tuletab meelde, et ühtekuuluvuspoliitika käsitleb peamiselt tuge ja solidaarsust, mistõttu on võimaldavad ja motiveerivad vahendid asjakohasemad kui distsiplinaarsed ja karistavad uuendused;

II osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 19/2017 „Impordiprotseduurid: puudused õigusraamistikus ja ebatõhus rakendamine mõjutavad ELi finantshuve“

15. kutsub komisjoni üles esitama teabe tollimaksude alalaekumise kohta, mille komisjon on traditsiooniliste omavahendite kontrollimisel tuvastanud, ja neil andmetel põhineva täieliku analüüsi;
16. kutsub komisjoni üles esitama teabe tollimaksusummade kohta, mis liikmesriikidelt sisse nõutakse ja kantakse liidu eelarvesse; usub, et praegust tollikontrolli stiimulite süsteemi on võimalik parandada;
17. kutsub komisjoni üles koostama analüüsi meetmete kohta, mida liikmesriikidelt vastastikuse abi teatistes nõutakse, ja selle kohta, kuidas edeneb põhieesmärgi – võrdväärsete tulemuste saavutamine – täitmine;
18. kutsub komisjoni üles koostama hinnangu kvantitatiivsete tulemuste kohta, mis on saadud ELi programmide „Toll 2020“ ja „Herakles III“ (millest kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku ajal rahastatakse liidu finantshuvide kaitsmiseks tolliasutuste vahelist teabevahetust ja koostööd) elluviimisel;
19. kutsub komisjoni üles analüüsima, kui palju kuritarvitatakse ELi mittekuuluvate riikidega toimivas e-kaubanduses väikese väärtusega kommertssaadetiste maksuvabastust;

III osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 20/2017 „ELi rahastatavad laenu tagamised on andnud positiivseid tulemusi, kuid toetusesaajate väljavalimist ja tegevuse kooskõlastamist riiklike kavadega tuleb parandada“

20. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande, selle leidude ja soovitude üle;
21. väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjon aktsepteeris enamikku soovitudest ja tegutseb nende kohaselt;
22. jagab kontrollikoja seisukohta, et rahastamisvahendeid tuleks kasutada üksnes juhul, kui puudub juurdepääs kommertslaenudele, kuna projekt on liiga väike või liiga riskantne või laenuvõtja ei saa pakkuda vajalikku tagatist; nõuab tungivalt, et komisjon töötaks välja meetodika, et analüüsida tagatiste mõju laenu pakumisele, pankadevahelise konkurenttsile ja ettevõtete innovatsioonitegevusele, samuti selleks, et analüüsida kaudse kasu jagunemist toetuse andja ja saaja vahel;

23. juhib komisjoni ja kontrollikoja tähelepanu asjaolule, et laenu tagamisrahastu ja InnovFini VKEde tagatisrahastu võivad luua vahendajatele laenuportfellid väärtusega 24,42 miljardit eurot, millest eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutav institutsioon teab väga vähe, kuna süsteem on äärmiselt keeruline ja läbipaistmatu;
24. kordab seisukohta, mida Euroopa Parlament väljendas oma 27. aprilli 2017. aasta resolutsioonis (tähelepanekutega, mis on Euroopa Liidu 2015. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitlevate otsuste lahutamatu osa, III jagu – Komisjon ja rakendusametid):
  - „20. juhib tähelepanu selliste rahastamisvahendite järjest sagedasemale kasutamisele, mis peamiselt koosnevad laenudest, kapitaliinstrumentidest, tagatistest ja riskijagamistest ning mida perioodil 2014–2020 rakendatakse kaudse eelarve täitmise raames, ning toonitab samuti, et peaaegu kõiki kaudse eelarve täitmise raames rakendatavaid rahastamisvahendeid haldas Euroopa Investeeringuspanka grupp; ei usu, et nende vahendite tulemuste hindamiseks on piisavalt teavet, eriti pidades silmas nende sotsiaalset ja keskkonnaalast mõju; toonitab, et rahastamisvahenditega võib toetusi täiendada, kuid mitte asendada;“
25. tuletab volinik Oettingerile meelde tema kavatsust tuua erinevad varieelarved pikas perspektiivis tagasi liidu eelarve alla; on seisukohal, et see suurendaks oluliselt demokraatlikku vastutust; kutsub komisjoni üles koostama hiljemalt 2019. aasta juuniks teatist selle kohta, kuidas seda teha;

IV osa — Kontrollikoja eriaruanne nr 22/2017 „Valimisvaatlusmissioonid – soovitude täitmise kontrollimiseks on tehtud jõupingutusi, kuid järelevalvet tuleb parandada“

26. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande üle ning esitab järgnevalt oma tähelepanekud ja soovitused;
27. tuletab meelde, et ELi valimisvaatlusmissioonid on väga hästi nähtav liidu välispoliitika vahend ja parlamendi strateegiline eesmärk, sest valimisvaatlusmissiooni peavaatleja on parlamendi liige, lisaks on valimisvaatlusmissioon vahend, millega edendatakse demokratiseerimist ja parandatakse valimisprotsessi;
28. on veendunud, et valimiste vaatlemisel, mis on teostatud nõuetekohaselt, õiglaselt ja objektiivselt, on oluline roll avalikus diplomaatias, sest see hõlmab erapooletut hindamist ja konstruktiivseid soovitusi, mida riikide sidusrühmad, sealhulgas kodanikuühiskonna organisatsioonid saavad järgida;
29. tuletab meelde, et kõnealuse teema käsitlemiseks ei ole olemas kõigile sobivat lahendust ning tuleks kaaluda paindlikku lähenemist ja võtta arvesse iga vastuvõtva riigi eripära;
30. on arvamusel, et valimisvaatlusmissioonide võimalike soovitude küsimuses otsene konsulteerimine sidusrühmadega enne aruande valmimist on küsitava väärtusega ja valimisvaatlusmissiooni sõltumatust silmas pidades ei tohiks seda võimalust mingil juhul kasutada peavaatleja;
31. on seisukohal, et valimisvaatlusmissiooni järeelmeetmete rakendamist tuleks parandada

poliitiliste dialoogidega, milles peaksid osalema ka Euroopa Parlamendi ajutised delegatsioonid, ning võimaluse korral tuleks kaaluda, kas saaks kasutada selliseid uusi lahendusi, nagu valimisdialoogide korraldamine valimisvaatlusprotsessi üldiseks rikastamiseks ja eelkõige valimisprotsessi faktipõhine hindamine;

32. kutsub Euroopa välisteenistust üles jälgima nii palju kui võimalik, et valimisvaatlusmissioonide soovitusel viidaks kolmandates riikides ka tegelikult ellu, seejuures tuleb austada iga riigi suveräänsust ja kaasata parlament, samuti tuleb selle olulise poliitilise ülesande täitmiseks eraldada liidu delegatsioonidest piisavalt inimressursse, kellel on piisav tehniline pädevus, mis osutub vajalikuks teatavates valimisvaatlusmissiooni käigus kindlaks tehtud valdkondades;
33. on veendunud, et oleks kasulik kaaluda võimalust kaasata peavaatleja valimisvaatlusmissiooni põhikoosseisu moodustamise algusjärku (eelkõige teatavate ülesannete puhul, nagu poliitiline nõustaja, valimisekspert või valimisvaatlusmissiooni peavaatleja asetäitja), et võimaldada valimisvaatlusmissioonide kiiret, tõhusamat ja sidusamat lähetamist;
34. on seisukohal, et sellega seoses oleks valimisvaatlusmissioone käsitleva andmebaasi loomine väärtuslik operatiivmeede, millega suurendada selle liidu vahendi usaldusväärsust ja läbipaistvust keskpikas perspektiivis;
35. nõuab üldises plaanis, et pandaks suuremat rõhku demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendist rahastatavate meetmete jätkusuutlikkusele, eelkõige selliste valimisvaatlusmissioonide puhul, millel on oluline potentsiaal tõhustada teadmiste ülekannet kohalikele osalejatele ja parandada soovitude täitmist;

V osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 23/2017 „Ühtne Kriisilahendusnõukogu: keeruka pangandusliiduga seotud töö on alanud, kuid pikk tee on veel ees“

36. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande üle ning kiidab heaks selles esitatud märkused ja soovitusel;
37. heidab Ühtsele Kriisilahendusnõukogule ette, et ta ei esitanud kõiki kõnealuse auditi käigus nõutud dokumente; tuleb Ühtsele Kriisilahendusnõukogule meelde, et ELi toimimise leping võimaldab kontrollikoja täielikku juurdepääsu auditeeritava asutuse dokumentatsioonile, mis on auditi jaoks vajalik;
38. ergutab Ühtset Kriisilahendusnõukogu parandama oma vastavust ühtsetele eeskirjadele;
39. nõuab tungivalt, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu määraks kindlaks iga panga esimese kriisilahenduskava koostamise tähtaja; tunneb muret riskide pärast, mis on seotud igas kriisilahenduskavas valitud kriisilahendusstrateegia teostatavuse ja usaldusväärsuse hindamisega, mille puhul tuleb võtta arvesse seda, kas strateegiat on võimalik tulemuslikult ja õigeaegselt ellu viia; kutsub Ühtset Kriisilahendusnõukogu üles nõudma pankadelt testide tegemist, et tõendada, kas kohustusi on võimalik kriisilahenduskavas ette nähtud aja jooksul tulemuslikult teisendada;
40. kutsub Ühtset Kriisilahendusnõukogu üles töötama lõplikult välja kriisilahenduse

kavandamise eeskirjade süsteemi ning nägema sealhulgas ette omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudeid käsitleva selge ja järjepideva poliitika, mis tagaks, et Ühtse Kriisilahendusnõukogu pädevusse kuuluvatel pankadel oleks piisavalt suur kahjumikatmisvõime;

41. peab kahetsusväärseks, et Ühtsel Kriisilahendusnõukogul on sõltumatu tegevuse alustamisest saadik olnud liiga vähe töötajaid; kutsub Ühtset Kriisilahendusnõukogu üles suurendama värbamiseks tehtavaid jõupingutusi ning võtma eelkõige tööle kriisilahendus- ja poliitikaeksperte, sealhulgas ka kõrgemal tasandil;
42. peab kahetsusväärseks, et liikmesriikide kriisilahendusametite ja Ühtse Kriisilahendusnõukogu vaheline koostööraamistik ei ole ikka veel selge; tunneb muret selle pärast, et pangakriisi hindamisel liikmesriikides võib tulemuslikkuse parandamine olla ebatõhus; kutsub Ühtset Kriisilahendusnõukogu üles parandama ülesannete ja vastutuse jaotust;
43. avaldab muret Ühtse Kriisilahendusnõukogu ja Euroopa Keskpanga (EKP) vahel kehtiva vastastikuse mõistmise memorandumist pärast, mis ei taga, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu saaks Euroopa Keskpangalt kogu teabe järjepidevalt ja õigeaegselt; kutsub Ühtset Kriisilahendusnõukogu üles arutama Euroopa Keskpangaga, kuidas oleks võimalik olukorda parandada;
44. on arvamisel, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu on osa tugevast pangandusliidust, mille raames toimub pankade range reguleerimine ja järelevalve, ning kujutab endast olulist sammu struktuurilise ja sidusa institutsioonilise raamistiku suunas, millel on piisavad vahendid ja demokraatlik legitiimsus, et stabiliseerida rahandussektorit ja hoida ära tulevast kriisist; peab siiski vajalikuks kohanduste tegemist, et tõhustada Ühtse Kriisilahendusnõukogu tööd ja panust süsteemi;

VI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 1/2018 „Ühisabi Euroopa piirkondade projektide toetamiseks (JASPERS) – abi tuleb hakata paremini suunama“

45. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande, selle järelduste ja komisjoni valmisoleku üle soovitusi rakendada;
46. on rahul sellega, et mõnel juhul on JASPERSi jõupingutused suurendanud liikmesriikide suutlikkust projekte koostada ja projektid on olnud hea kvaliteediga, nagu kinnitas ka nende kiire vastuvõtmine komisjoni poolt;
47. palub komisjonil ja EIP-l tagada, et programmi rakendamine annaks liikmesriikide haldussuutlikkuse seisukohast paremaid tulemusi;
48. märgib, et ajavahemikus 2006–2016 JASPERSi tegelikud kulud ja komisjoni rahaline osalus esialgu suurenesid ning jäid seejärel stabiilselt ligikaudu 30 miljoni euro juurde aastas, seejuures kõikus komisjoni panus 70 % ja 80 % vahel;
49. leiab, et kasusaajad peaksid JASPERSi kulude katmises sobival tasemel osalema;
50. on seisukohal, et JASPERSi eesmärk „anda 2004. aastal või pärast seda liiduga

ühinenud liikmesriikidele tasuta sõltumatut nõu, et aidata neil ette valmistada kvaliteetseid ettepanekuid liidu Ühtekuuluvusfondist ja Euroopa Regionaalarengu Fondist rahastatavate suurte investeerimisprojektide kohta“ peaks loogiliselt võttes olema muutunud vähem koormavaks, võttes arvesse uuemate liikmesriikide kohanemist liidu süsteemide ja menetlustega;

51. tunneb tõsist muret kontrollikoja järgmise tähelepaneku pärast: „VIII. EIP keeldus esitamast teavet JASPERSi tegelike kulude kohta ning komisjonil oli võimalik vaid osaliselt tõendada EIP palgatud töötajate suhtes kuni 2014. aastani kohaldatud standardkulude põhjendatust“;
52. nõuab, et EIP teeks kontrollikoja audititöö jaoks kättesaadavaks kogu asjakohase teabe; nõuab, et komisjon võtaks kõik vajalikud meetmed tagamaks, et EIP teeb selles valdkonnas koostööd;

VII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 2/2018 „EKP tehtava pankade kriisijuhtimise toimimise tõhusus“

53. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande üle, milles käsitletakse EKP tehtava pankade kriisijuhtimise toimimise tõhusust, kontrollikoja soovitude üle ja komisjoni valmisoleku üle enamikku soovitudest rakendada;
54. palub EKP-l
  - parandada suuniseid finantsseisundi taastamise kavade väljatöötamise kohta, sest 32 % uuringus osalenud üksustest leidsid, et need on halvad (vt III lisa, 14. küsimus);
  - pöörata rohkem tähelepanu küsimustes etteantud vastustele, sest 27 % uuringus osalenud üksustest vastasid, et vastused olid ainult mõnikord selged (vt III lisa, 17. küsimus);
  - arendada finantsseisundi taastamise kavandamist edasi, et muuta see vähem formaalseks; tuletab meelde, et enamik uuringus osalenud üksustest (65 %) peab praegust protsessi rahuldavaks või formaalseks (vt III lisa, 53. küsimus);
55. on sügavalt mures selle pärast, et EKP ei ole andnud kontrollikoja juurdepääsu kogu dokumentatsioonile ja teabele, mida kontrollikoda palus, sest peab seda oma ülesannete täitmiseks vajalikuks, ning kutsub EKPd üles seda poliitikat parandama;
56. on arvamisel, et EKP täielik koostöö on tingimata vajalik, see tuleks tagada viivitamata ning oleks suurendanud läbipaistvust ja vastutust;
57. tuletab kahetsustundega meelde, et kontrollikoda ei ole Euroopa Keskpanga peamine välisaudiitor ning kontrollikojal on õigus kontrollida üksnes EKP juhtimise tõhusust (Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 4 artikkel 27);
58. osutab ilmselgele institutsioonidevahelisele tasakaalustamatusele: kui Euroopa Liidu Kohtul on EKP tegevuse üle järelevalve teostamisel oluline roll (protokoll nr 4 artikkel 35), siis kontrollikoja on antud panga finantsjuhtimise kontrollimisel (juhtimise

operatiivse tõhususe kontrollimiseks) üksnes tagasihoidlik roll, mis kahjustab läbipaistvust ja vastutust;

59. kutsub seetõttu liikmesriike ja liidu institutsioone üles kontrollikoja rolli EKP suhtes aluslepingute järgmise läbivaatamise ajal suurendama;
60. tuletab meelde, et EKP kriisijuhtimine on osa Euroopa ühisest finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistikust, mis on loodud vastusena finantskriisile, et tagada pangandussektori stabiilsus ja seega takistada tuginemist riiklikele vahenditele;
61. märgib, et EKP-le anti ülesanne vastutada euroala pankade maksevõime taastamise kavade hindamise eest ja sekkuda varakult euroala oluliste pankade tegevusse ning et tõhus kriisijuhtimine sõltub seega eelkõige EKP tõhusast operatiivjuhtimisest;
62. kutsub komisjoni ja EKPd üles parandama oma järelevalverolli, et suurendada euroala pangandussüsteemi stabiilsust ning tagada stabiilsus ja vastupanuvõime kriisile, vältides kogu protsessis nõrki kohti, mis võiksid ohustada EKP kriisijuhtimise usaldusväärsust;

VIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 3/2018 „Makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse audit“

63. võtab teadmiseks kontrollikoja makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlust käsitleva eriaruande, selle soovitusel ja komisjoni valmisoleku enamikku soovitustest rakendada;
64. juhib tähelepanu sellele, et makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlus on osa Euroopa poolaasta protsessist, mis algab iga-aastase majanduskasvu analüüsiga ja häiremehhanismi aruandega aasta $n-1$ sügisel; kui häiremehhanismi aruanne, mis põhineb eri näitajatest ja künnistest koosneval tulemustabelil, annab märku, et tekkida võib konkreetne probleem, tehakse asjaomase liikmesriigi kohta põhjalik analüüs;
65. märgib, et makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlus kavandati vastusena Euroopa majandus- ja finantskriisile, kuna makromajanduslik tasakaalustamatus oli üks kriisi algpõhjused; seepärast tuleb makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse kontseptsiooni järjepidevalt edasi arendada, et vähendada tasakaalustamatust ning tagada sotsiaalne ja majanduslik stabiilsus;
66. märgib, et kui komisjon leiab põhjaliku analüüsi tulemuste põhjal, et makromajanduslik tasakaalustamatus on tekkinud, teavitab ta sellest Euroopa Parlamenti, nõukogu ja eurorühma; nõukogu võib seejärel esitada komisjoni soovitusel põhjal asjaomasele liikmesriigile kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 121 lõikes 2 sätestatud menetlusega soovitusel; need makromajandusliku tasakaalustamatuse menetluse ennetavad soovitusel kuuluvad riigipõhiste soovitusel hulka;
67. juhib tähelepanu järjepidevuse puudumisele makromajandusliku analüüsi ja kontrollikoja tehtud riigipõhiste soovitusel vahel ning sellega tihedalt seotud ülesandele teha kindlaks majandusliku tasakaalustamatuse algpõhjused;
68. märgib, et nende liikmesriikide arv, kelle puhul on tuvastatud makromajanduslik

tasakaalustamatus, on alates 2012. aastast suurenenud ning olukorda on õnnestunud parandada suhteliselt harva; teeb järelduse, et makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlus ei olnud tulemuslik, sest makromajandusliku tasakaalustamatuse põhjuseid on valesti analüüsitud;

69. teeb koos kontrollikojaga järelduse, et nõukogu soovitusi kaalutakse poliitilisest seisukohast; see näib olevat pigem reegel kui erand;
70. on veendunud, et majanduslike andmete poliitilisest aspektist hindamine on vajalik, aga seda tuleb teha läbipaistvalt, tuues ühelt poolt ära majanduslikud faktid ning teiselt poolt soovitusi poliitilised põhjused;
71. palub komisjonil töötada välja süsteem, mis ergutab liikmesriike täitma makromajandusliku tasakaalustamatuse menetlust käsitlevaid riigipõhiseid soovitusi tõhusalt ja tulemuslikult;
72. palub komisjonil selgitada ja/või esitada põhjused, miks ülemäärase tasakaalustamatuse menetlust ei algatata, kui on tõendeid, et liikmesriik on ülemäärase tasakaalustamatuse ohus, eelkõige kui eksisteerib suur ebastabiilsuse oht, tasakaalustamatus on püsiv või üle kandunud mujale või kui parandusmeetmed ei ole toimunud;

IX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 4/2018 „ELi abi Myanmarile/Birmale“

73. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande üle ning esitab järgnevalt oma tähelepanekud ja soovitusid;
74. tunnistab, et poliitiline olukord on raske ja tegutsemistingimused, millega Euroopa välissteenistus, komisjon ja liidu delegatsioon kokku puutuvad, eriti Arakani, Katšini ja Šani osariigis, on keerulised;
75. palub, et Euroopa välissteenistus ja komisjon jätkaksid pikaajalise, põhjaliku ja auahne arengukoostöö programmi väljatöötamist ning püüaksid kõigi nende käsutuses olevate vahenditega aidata Myanmaril tema põhjalikku arengustrateegiat arendada ja täiustada, võttes samal ajal meetmeid riikliku tulemusraamistiku loomiseks, mille kaudu abi mõju ja kestlikkust mõõta;
76. nõuab, et korrapärase ja valdkonnaspetsiifilise vajaduste hindamise teel määrataks kindlaks liidu sekkumiseks ja tähtsamate arenguvaldkondade valikuks sobiv poliitikameetmete kombinatsioon, pöörates peatähelepanu projektide teostatavuse, vastastikuse täiendavuse ja kestlikkuse tugevdamisele; nõuab, et 2018. aastal lõpule viidava riigi strateegilise hindamise tulemused edastataks võimalikult kiiresti Euroopa Parlamendile;
77. lisaks peab vajalikuks tagada abikavade kavandamisel ja elluviimisel piisav paindlikkus, võttes arvesse eriti keerukaid poliitilisi ja tegevustingimusi, pidades silmas eesmärki süstemaatilisemalt tugevdada riigi suutlikkust ja tagada vajalik geograafiline kaetus ning võttes seejuures arvesse riigi tegelikku võimet abi vastu võtta;
78. kahetseb, et komisjon ei ole piisavalt määratlenud oma abi geograafilisi prioriteete

- piirkondade lõikes; märgib, et esimene uuring Arakani osariigi erivajaduste kohta viidi läbi 2017. aastal; on seisukohal, et nimetatud osariigi erivajaduste hindamine oleks pidanud olema liidu delegatsiooni prioriteet kohe, kui ta 2013. aastal riiki saabus;
79. soovitab tõsta avaliku sektori ja institutsiooniliste struktuuride suutlikkust, et kujundada vastutustundlikum valitsemisraamistik, ning suurendada strateegilist toetust riigi kesksetele kontrolliinstitutsioonidele;
  80. juhib tähelepanu sellele, et riigi ülesehitamine peab olema liidu arengustrateegia keskmes, vastavalt ohuolukordades sekkumise põhimõtetele, ning tähelepanu keskmes peaks olema institutsioonide tugevdamine, läbipaistvus ja riigi rahanduse tõhus juhtimine koos üldise tõhustatud poliitilise dialoogiga;
  81. toetab kohapealset tõhustatud koostööd rahvusvaheliste partneritega mitme abiandjaga meetmete kulutõhususe tõstmise eesmärgil, kuna abiandjate tegevuse tulemuslik kooskõlastamine on abi dubleerimise ja killustatuse vältimiseks endiselt oluline;
  82. avaldab kahetsust rahvusvahelise koostöö ja arengu peadirektoraadi (DG DEVCO) ning humanitaarabi ja kodanikukaitse peadirektoraadi (DG ECHO) vahelises teabevahetuses Arakani ja Katšini osariigis ilmnunud puudujääkide pärast; kahetseb asjaolu, et DG DEVCO ja DG ECHO vahelise teabevahetuse kord juurutati alles 2016. aasta septembris; seda silmas pidades nõuab humanitaar- ja arenguabi paremat liigendamist ning tugevamate sidemete kujundamist hädaabi, taastusabi ja arenguabi vahel, milleks tuleks luua talitustevaheline nimetatud abiliikide ühendamise alaline platvorm (LRRD-platvorm); on seisukohal, et kui vähegi võimalik, tuleb DG DEVCO ja DG ECHO vaheliseks koostööks panna paika ühtsed käsitlused, tegevuse kooskõlastamise sihteesmärgid ja ühtne riigistrateegia ning vahetada kogemusi; seda arvestades nõuab LRRD-käsitluse süvalaiendamist kogu rahastamistsükli kestel;
  83. kutsub ühtlasi komisjoni üles parandama üleminekut kiireloomuliselt humanitaarabilt pikaajalise arenguabi andmisele ning seadma sisse sidusa kooskõlastamise mitte üksnes erinevate kohapealsete arenguabi sidusrühmadega, vaid ka riiklike prioriteetidega, mis nõuab ühtset strateegiat ning humanitaar- ja arenguabi raamistiku;
  84. soovitab täiustada järelevalvet projektide ja meetmete elluviimise üle; selleks tuleb programm- ja haldusdokumentatsioonis summade prioriteetsetele valdkondadele eraldamist paremini põhjendada ning vajaduse korral kaaluda abisummade korrigeerimist, et rahuldada tekkinud uusi vajadusi kuni aastani 2020, ja seejuures tuleb püüda parandada liidu meetmete mainet ja nähtavust; on seisukohal, et kõigi panuste tunnustamise ja aruandekohustuse tagamiseks on tähtis abiandjate nähtavus ja piisav projektijuhtimisteave;
  85. kahetseb asjaolu, et ühise rahufondi suurimat komponenti ei eraldatud Arakani osariigile; leiab, et sellega lasti käest võimalus seda äärmiselt ohustatud piirkonda aidata; nõuab, et komisjon laiendaks nimetatud fondi kohaldamisala Arakani osariigile;
  86. juhib tähelepanu sellele, et kui üheks oluliseks abistamisviisiks on valitud eelarvetoetus, tuleb komisjonil koostöös teiste abiandjatega:
    - piisavalt toetada suutlikkuse suurendamist ning keskenduda riigi rahanduse

juhtimise põhifunktsioonidele, muu hulgas aruandekohustusele ja korrupsiooni tõkestamise mehhanismidele;

- toetada riigi rahanduse juhtimise asjakohase reformikava õigeaegset ettevalmistamist;
- vajaduse korral kehtestada kiired meetmed liidu vahendite raiskamise, kõrvaldamise ja ebatõhusa kasutamise vältimiseks;

X osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 5/2018 „Taastuvenergia kestliku maaelu arengu edendajana: märkimisväärne koostoimepotentsiaal, mis on enamjaolt jäetud siiski kasutamata“

87. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles oma tulevase taastuvenergia poliitika kavandamisel võtma arvesse kõigi maakogukondade ja majanduse olukorda ja erivajadusi, kaaluma poliitika võimalikke kasulikke ja kahjulikke tagajärgi ning tagama, et poliitika tulemused oleksid maapiirkondade jaoks õiglased; selleks peaks komisjon koostöös liikmesriikidega välja töötama asjakohase mehhanismi, mis võiks põhineda maapiirkondadele avalduva mõju kontrollimise mehhanismil, mida kirjeldatakse 2016. aasta Cork 2.0 deklaratsiooni esimese poliitikasuuna all;
88. palub komisjonil selle vahendi kasutusele võtta, kui ta konsulteerib liikmesriikidega lõimitud riiklike energia- ja kliimakavade teemal, millest tuleb komisjoni teavitada 1. jaanuariks 2019, ja palub komisjonil liikmesriike selle mehhanismi kohaldamisel juhendada;
89. palub komisjonil koos kaasseadusandjatega kavandada bioenergia tulevane poliitikaraamistik nii, et selles oleksid ette nähtud piisavad kaitsemeetmed, mis takistavad energia tootmiseks kasutatava biomassi mittesäästvat hankimist; raamistikus tuleks tunnistada, et bioenergia kasutamise ergutamine sihteesmärkide ja finantsabiskeemide abil võib ohustada kestlikkuse põhimõtet, ning tagada seonduvate sotsiaal-majanduslike ja keskkonnariskide leevendamine;
90. kutsub komisjoni üles sätestama, mida taastuvenergiasse tehtavate Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) investeeringutega tuleb saavutada; kuidas need peaksid maapiirkondades lisaväärtust andma ning kuidas EAFRD peaks liidu ja liikmesriikide teisi toimivaid rahastamiskavasid täiendama, nii et see ei kujuneks lihtsalt järjekordseks taastuvenergia rahastamisallikaks, mille puhul ei tähtsustata maaelu arengut;
91. kutsub sellega seoses komisjoni üles kasutama kontrollikoja auditi käigus saadud asjaomaseid kogemusi (taastuvenergeetika hindamine maapiirkondades, EAFRD vahenditest rahastatud kolmandate osapoolte energiavarustusprojektid) ning OECD uuringus „Linking Renewable Energy to Rural Development“ (Taastuvenergia sidumine maaelu arenguga) kirjeldatud sarnaseid kogemusi;
92. kutsub liikmesriike seoses EAFRD taastuvenergia toetusega esitama komisjonile oma 2019. aasta täiendatud rakendusaruannetes asjakohase teabe taastuvenergiaprojektide programmidega saavutatatu kohta; see teave peaks võimaldama komisjonil teada saada,

kui suur osa EAFRD kuludest läks taastuenergia projektidele ning kui suur oli paigaldatud energiatootmisseadmete võimsus või selliste projektidega toodetud energia kogus; kutsub komisjoni üles 2020. aasta järgseks programmitöö perioodiks valmistudes eri liiki näitajad senisest täpsemalt määratlema;

93. palub komisjonil tuletada liikmesriikidele meelde vajadust kohaldada asjakohaseid valikumenetlusi, et pakkuda toetust ainult sellistele teostatavatele taastuenergia projektidele, millest on selgelt kasu ka kestlikule maaelu arengule;

XI osa — Kontrollikoja eriaruanne nr 6/2018 „Töötajate vaba liikumine – põhivabadus on tagatud, kuid töötajate liikuvusele tuleks kasuks ELi vahendite parem suunamine“

94. tunneb heameelt kontrollikoja aruande üle ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kontrollikoja soovitusi ellu viima;
95. rõhutab, et töötajate vaba liikumine on liidu aluspõhimõte ja ühtse turu üks suuremaid eeliseid, kui see on kasulik töösuhte mõlemale osapoolle ning sellega tagatakse töötajate õiguste kaitse ja kaotatakse liikmesriikide töötajate igasugune kodakondsusepõhine diskrimineerimine seoses tööhõive, töötasu ja muude töö- ja tööhõive tingimustega;
96. märgib murelikult, et töötajate vaba ja õiglast liikumist liidus pärsib endiselt palju takistusi ning et komisjoni ja liikmesriikide võetud meetmed ei lahenda täielikult probleeme, millega puutuvad kokku teises liikmesriigis töötada soovivad töötajad – näiteks puudulik teave töötajate tööhõive- ja töötingimuste alaste õiguste ja sotsiaalkindlustusõiguste kohta, aga ka ebapiisavad meetmed liikuvate töötajate diskrimineerimise ennetamiseks ja nende õiguste tõhusa jõustamise tagamiseks;
97. võtab teadmiseks kontrollikoja tähelepanekud, et komisjon on loonud vahendid, millega kodanikke nende õigustest teavitada, ning seadnud sisse süsteemid töötajate liikumisvabadusega seotud diskrimineerimisest teatamiseks; peab siiski murettekitavaks kontrollikoja seisukohta, et hoolimata nendest vahenditest ja süsteemidest ei ole komisjonil ülevaadet, kui suur on sellealane teadlikkus ja kui ulatuslik on liikumisvabadusega seotud diskrimineerimine liidu tasandil;
98. märgib, et tööjõu liikuvuse toetamiseks loodud komisjoni vahendite võimalikud kasutajad ei ole neist alati teadlikud, ning on mures selle pärast, et paljudes liikmesriikides avaldatakse vaid väike osa töökuulutustest tööalase liikuvuse portaalis EURES; juhib tähelepanu asjaolule, et neid vahendeid rahastatakse liidu eelarvest ning et Euroopa Sotsiaalfond ja Euroopa tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programm pakuvad mitmeaastase finantsraamistiku 2014–2020 raames võimalusi rahastada tööjõu liikuvuse meetmeid ja tegevusi nii liidu kui ka liikmesriikide tasandil, kuid neid ei kasutata piisavalt;
99. palub komisjonil ja liikmesriikidel kasutada kättesaadavaid rahastamisvõimalusi selleks, et leida võimalusi kõnealuste vahendite abil põhjaliku teabe pakumiseks vabade töökohtade ja töötajate õiguste kohta, kodanike teadlikkuse suurendamiseks nendest vahenditest ja nende pakutavast teabest ning teadlikkuse taseme jälgimiseks ja edasiseks tõstmiseks; julgustab komisjoni sellega seoses toetama praktilise teabe jagamist tööjõu

liikuvuse kohta, eelkõige uute tehnoloogiate, interneti otsingumootorite ja teavitamiskampaaniate kaudu, ning nõuab tõhustatud koostööd komisjoni ja liikmesriikide vahel; kutsub eelkõige liikmesriikide asjaomaseid asutusi ja EURESi koordinaatoreid tegema aktiivsemalt koostööd tööandjatega, et tutvustada EURESt ja tööalase liikuvusega seotud võimalusi kogu liidus; kutsub ühtlasi komisjoni ja liikmesriike üles tagama Euroopa Sotsiaalfondi ning Euroopa tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programmi rahastatud meetmete vaheline vastastikune täiendavus;

100. nõustub kontrollikoja seisukohaga, et on vaja saada ülevaade tööjõu liikumisvabadusega seotud diskrimineerimise praegust ulatusest ja liikidest, et sellised juhtumid tõhusalt lahendada; nõuab seetõttu tungivalt, et komisjon võtaks koos liikmesriikidega meetmeid olemasolevate süsteemide tulemuslikkuse parandamiseks, et teha kindlaks diskrimineerimise juhtumid, ja võtaks lisameetmeid tööjõu õiglase liikuvusega seotud takistuste ja diskrimineerimise ennetamiseks ja kaotamiseks;
101. rõhutab, et sotsiaalmaksete ülekantavuse puudumine jätab töötajad ilma teatavatest sotsiaalõigustest ning pärsib töötajate liikuvust; palub komisjonil kaaluda asjakohaste seadusandlike ettepanekute esitamist ja ergutab looma stiimuleid liikmesriikidele, kes on valmis võimaldama pensioniõiguste ülekantavust, pidades täielikult kinni kehtivast õigusraamistikust;
102. märgib, et ülikoolidiplomite ja kutsekvalifikatsioonide vastastikune tunnustamine liikmesriikides on endiselt probleem ja tööjõu liikuvuse tõsine takistus; rõhutab, et see protsess peaks olema nii kodanikele kui ka liikmesriikide asjaomastele ametiasutustele kerge, taskukohane ja kasutajasõbralik; ergutab komisjoni soodustama parimate tavade vahetamist liikmesriikide vahel nõukogu tööriühmades ja vajaduse korral ka OECD platvormidel;
103. väljendab muret liikmesriikide esitatud tööjõu liikuvuse andmete võrreldamatuse pärast; palub komisjonil esitada liikmesriikidele suunised selle kohta, milliseid andmeid koguda ja millisel eesmärgil; nõuab ühtlasi, et komisjon tõhustaks statistiliste andmete kogumist ja esitamist töötajate vaba liikumise kohta ja eriti probleemide kohta, millega liikuvad töötajad välisriikides kokku puutuvad;
104. peab kahetsusväärseks, et tööjõu liikuvuse poliitika vallas ei ole liikmesriikides ikka veel viidud vastavusse tööjõu pakkumist ja nõudlust ning oskusi ja tööturu vajadusi; kutsub liikmesriike üles kasutama täiel määral ära Euroopa Sotsiaalfondi, Euroopa tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programmi ja EURESe pakutavaid võimalusi tööjõu liikuvuse soodustamiseks, et langetada erinevates liikmesriikides ja piirkondades töötuse määra ning tulla toime oskuste mittevastavuse ja tööjõu puudusega;
105. juhib murelikult tähelepanu probleemidele, mis on seotud Euroopa tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programmi raames rahastatavate piiriülese liikuvuse projektide nõuetega, ning palub komisjonil lahendada need probleemid oma järgmises taotluste voorus, lisades nõuete hulka kohustuslikud tulemusnäitajad, mis võimaldaksid realselt hinnata liidu rahastuse lisaväärtust ning eraldatud toetuse mõju;
106. pidades silmas kontrollikoja järeldusi täiendavate jõupingutuste vajaduse kohta liidu tööjõu liikuvuse tugevdamiseks ja selle praeguste takistuste kõrvaldamiseks, palub komisjonil ja liikmesriikidel tagada perioodil 2021–2027 piisav rahastus õiglase tööjõu

liikuvuse meetmetele, mis võimaldavad asjaomaste vahendite ja süsteemide jätkuvat ja sujuvat toimimist; palub komisjonil ja liikmesriikidel muuta töötajate vaba liikumist soodustavad meetmed ja tegevused tõhusamaks, kasutades rahalisi vahendeid otstarbekamalt ning tõhustades koostööd ja koordineerimist komisjoni vastutavate talituste, liikmesriikide asutuste ja kõigi asjaomaste sidusrühmade vahel liidu ja liikmesriikide tasandil;

XII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 7/2018 „ELi ühinemiseelne abi Türgile: siiani on sellega saavutatud vaid piiratud määral tulemusi“

107. on arvamisel, et alates 2018. aasta ühinemiseelse abi rahastamisvahendi (IPA) programmist peaks komisjon IPA vahendeid paremini suunama valdkondades, kus reformid on hilinevad ja vajalikud liiduga ühinemise suunas liikumisel, eelkõige kohtusüsteemi sõltumatuse ja erapooletuse, suukorruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastase võitluse, vabaduse tugevdamise, huvide konfliktide ennetamise ning välisauditi ja kodanikuühiskonna tugevdamise valdkondades;
108. palub komisjonil oma järgmise valdkondliku lähenemise hindamise ajakohastamisel igakülgsest käsitleda kõiki Türgi rahastajate koordineerimise, valdkondliku eelarveanalüüsi ja eelkõige tulemuslikkuse hindamisraamistiku põhiküsimusi;
109. arvestades mõju, mida tagasilöögid on Türgi projektide jätkusuutlikkusele avaldanud, kutsub komisjoni üles suurendama poliitika ja projektidega seotud tingimuslikkuse kasutamist järgmiselt:
  - tegema IPA II komiteele ettepanekuid IPA II kogueraldiste kohandamiseks aastal N, sh IPA II eraldiste ümbersuunamiseks või vähendamiseks, kui komisjoni igaaastases Türgi aruandes on aastal N-1 tuvastatud tagasilööke õigusriigi ja valitsussektori valdkondades;
  - otsustama 2017. ja 2020. aasta lõpuks, kas anda Türgile tulemuslikkusega seotud rahastamist; otsus peaks täpselt kajastama laienemise, IPA tõhusa rakendamise ja heade tulemuste saavutamise suunas tehtud edusamme;
  - kasutama järjest rohkem otsest eelarve täitmise viisi, et tegeleda põhivajaduste täitmisega, eriti kui puudub poliitiline tahe võidelda suukorruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastu, suurendama ajakirjandusvabadust, ennetama huvide konflikte ja tugevdama kodanikuühiskonda;
  - uute projektide puhul ja vajaduse korral seadma tingimused miinimumnõuete kujul, et toetada eeldatavate väljundite ja jätkusuutlikkuse õigeaegset saavutamist; kui need tingimused ei ole täidetud, tuleks võtta parandusmeetmeid (nt maksete peatamine, projekti tühistamine);
110. ergutab komisjoni laiendama liidu Türgis rahastatavaid tegevusi käsitlevate tulemustele suunatud järelevalve aruannete katvust ning parandama oma projektinäitajate asjakohasust ja usaldusväärsust, lisades vajaduse korral lähteandmed;
111. on seisukohal, et IPA II raames peaks komisjon valikuliselt kohaldama eelarve kaudset

täitmist, võttes arvesse kaasatud vahendite suurust, Türgi ametiasutuste koostatavate ja hankelepingutega kaetavate projektide keerukust ning liidu rahastatavate programmide lepingute sõlmimise ja rahastamise eest vastutava asutuse suutlikkust;

XIII osa — Kontrollikoja eriaruanne nr 8/2018 „ELi toetus ettevõtete tootlikele investeeringutele – vajatakse suuremat rõhku kestvusele“

112. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande üle, eelkõige õigeaegse tähelepanu juhtimise üle vajadusele täiendavate seire- ja tagatismehhanismide järele nii liidu kui ka liikmesriikide tasandil, et tagada projekti tulemuste kestvus; rõhutab sellega seoses kontrollikoja järeldusi, et analüüsitud tegevusprogrammides ei olnud eri sektorite ja eri suurusega ettevõtete (turutõrked) erivajadusi nõuetekohaselt tuvastatud ja pikaajaliste tulemuste saavutamine ei olnud esmatähtis;
113. on seisukohal, et Euroopa Regionaalarengu Fondi tootlike investeeringute rolli majanduskasvu ja jätkusuutlike töökohtade suurendamisel ning ebavõrdsuse ja erinevuste vähendamisel tuleks tõhustada ühtekuuluvuspoliitika tulevases arengus järgmisel programmiperioodil, et saavutada ülespoole suunatud lähenemist koos majandusliku, sotsiaalse ja territoriaalse ühtekuuluvusega liikmesriikide ja piirkondade vahel;
114. märgib, et kuigi paljude auditeeritud projektidega on järgitud asjakohaseid eeskirju ja saavutatud kavandatud väljundid, ei suudetud tõendada projektide tõhusust ja seda, et saavutatud on püsiv paranemine;
115. märgib sellega seoses, et perioodi 2014–2020 jaoks ei sisalda ühissätete määrus (artikkel 71) sätteid, mis määraksid tulemuste saavutamise ja nende jätkusuutlikkuse kindlaks toimingute kestvuse kriteeriumina; juhib seepärast tähelepanu kontrollikoja järeldustele, et projekti kestvuse hindamisel on oluline erinevus väljundite, mitte aga tulemuste mõõtmisel;
116. on arvamusel, et tootlike investeeringute tegeliku lisandväärtuse tagamiseks on vaja pöörata projekti kestvuse hindamisel põhitähelepanu tulemuste saavutamisele; toetab selles osas kindlalt kontrollikoja kestvuse määratlust, mis on projekti „võime anda kasu veel kaua aega pärast projekti lõpetamist“;
117. peab kahetsusväärseks, et komisjon ei ole oma määruste seadusandlikes ettepanekutes, mis käsitlevad ajavahemikku 2021–2027, arvesse võtnud kontrollikoja selgesõnalist soovitusi seada selgelt esikohale mitte ainult väljundid, vaid ka tulemuste mõõtmiseks vajalikud näitajad;
118. jagab kontrollikoja muret VKEde tehtavate investeeringute kestvuse pärast, arvestades nende piiratud suutlikkust, ebaõnnestumiste suurt arvu ja/või erilist haavatavust ebasoodsate majandustingimuste suhtes; kutsub sellega seoses komisjoni ja liikmesriike üles pöörama tähelepanu edukate ja püsivate sidemete edendamise viisidele ja vahenditele huvitatud VKEde vahel, võttes arvesse nii positiivseid kui ka negatiivseid kogemusi;
119. lisaks leiab, et tulevased tootlikud investeeringud viivad püsivate tulemusteni, kui need

integreeritakse ajakohastatud terviklikku tööstusstrateegiasse tulevase ühtekuuluvuspoliitika osana; on seisukohal, et sellisel viisil peaksid tootlikud investeeringud aitama oluliselt kaasa tööstuse arengu suurte erinevuste ületamisele liikmesriikide ja piirkondade vahel, nagu on kirjeldatud kuuendas ja seitsmendas ühtekuuluvusaruandes;

120. palub komisjonil täielikult rakendada kontrollikoja soovitusi ning anda liikmesriikidele õigeaegseid ja asjakohaseid juhiseid, sealhulgas koostada selged ja läbipaistvad suunised projektide kestvuse kriteeriumide kindlaks määramise ja kohaldamise viiside kohta ning kõigi olemasolevate mehhanismide, näiteks rakenduskavade heakskiitmise, seire ja kontrolli kasutamise kohta, et julgustada liikmesriike täitma nende vastavaid kohustusi, vältides samal ajal toetusesaajatele või vastavatele riiklikele asutustele täiendava halduskoormuse tekitamist;
121. kutsub komisjoni üldiselt üles pöörama rohkem tähelepanu projektide kestvusele tulevase programmitöö perioodi ettevalmistavas ja läbirääkimiste etapis, kehtestades selge raamistiku eraldistele ja eesmärkidele; nõuab tungivalt, et liikmesriikide ametiasutused jälgiks ja rakendaksid kontrollikoja soovitusi ning teeksid komisjoniga koostööd, et hinnata olemasolevaid tavasid ja kehtestada ühised eeskirjad ja menetlused, mille eesmärk on tagada projekti tulemuste kestvus;

XIV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 9/2018 „Avaliku ja erasektori partnerlus ELis: palju puudusi ja vähe kasu“

122. on arvamusel, et komisjon ja liikmesriigid ei peaks edendama avaliku ja erasektori partnerluste (AEP) intensiivsemat ja laiaulatuslikumat kasutamist enne, kui kontrollikoja aruandes tuvastatud probleemid on lahendatud ja järgnevad soovitusel edukalt rakendatud; eelkõige tuleks parandada institutsioonilist ja õigusraamistikku ja suurendada kindlust, et AEP on kulutõhusaim ning et AEP-projekte juhitakse tõenäoliselt edukalt; rõhutab, et juhul, kui projekti riske õigesti ei määratleta ja jaotata, võivad sellel olla avaliku sektori partneri jaoks rahalised tagajärjed, mis võivad takistada projekti eesmärkide saavutamist;
123. selleks, et viivitustest ja uutest läbirääkimistest tulenevaid kulusid partnerite vahel paremini jagada ning vähendada viivituste ja uute läbirääkimiste põhjustatud finantsmõju AEP-projektide avaliku sektori partneri kantavale lõppmaksumusele, soovib järgmist:
  - liikmesriigid määravad kindlaks ja esitavad standardsed lepingutingimused, mis piiravad avaliku sektori partneri makstavaid võimalikke lisakulusid;
  - liikmesriigid hindavad mis tahes katseid AEP-lepinguid nende varases etapis muuta, tagamaks, et avaliku sektori partnerile sellega seoses tekkivad kulud oleksid põhjendatud ja vastaksid kulutõhususe põhimõtetele.
124. AEP maksimaalse kulutõhususe ja selle potentsiaalse kasu saavutamise tagamiseks soovib järgmist:
  - liikmesriigid otsustavad AEP kasuks usaldusväärsete võrdlevate analüüside (nagu

avaliku sektori võrdlusvahend) põhjal ning kasutavad asjakohast lähenemisviisi, tagamaks, et AEP valitakse ainult juhul, kui see on kulutõhus ka kõige pessimistlikumate stsenaariumide kohaselt;

- komisjon tagab, et kontrollikojal on täielik juurdepääs kogu vajalikule teabele, et hinnata ametiasutuste poolset hankevariandi valikut ja sellega seotud hankemenetlust, isegi kui liidu toetus makstakse rahastamisvahendite kaudu otse erasektorile;

125. tagamaks, et liikmesriikidel oleks piisav haldussuutlikkus ja AEP jaoks selged põhimõtted ning strateegiad, mille alusel liidu toetatavaid AEP-projekte edukalt rakendada, soovib järgmist:

- liikmesriigid koostavad AEPd käsitlevad selged põhimõtted ja strateegiad, milles määratletakse selgelt AEP eeldatav roll liikmesriigi taristuinvesteeringute poliitikas; seejuures määratletakse, milliste valdkondade jaoks AEP kõige paremini sobib, ning millises ulatuses saab AEPd tulemuslikult kasutada;
- komisjon teeb seadusandlikke ettepanekuid, et koondada AEP-projektidele antav rahaline toetus tulevikus valdkondadesse, mida ta loeb strateegiliselt eriti oluliseks ning kokkusobivaks AEP raames võetavate pikaajaliste kohustustega (nt TEN-T põhivõrk);

126. selleks, et vähendada põhjendamatult AEP kasuks otsustamise riski, suurendada läbipaistvust ja tagada, et liidu vahendite abil saaks AEP-projekte edukalt toetada, soovib järgmist:

- komisjon seob AEP-projektidele antava liidu toetuse selle tagamisega, et AEP kasuks otsustamine põhines kulutõhususe argumentidel ning ei olnud ülemääraselt mõjutatud eelarvekaalutlustest ega AEP käsitlemisest statistikas;
- liikmesriigid parandavad läbipaistvust, avaldades perioodilisi AEP-projektide nimekirju, mis sisaldavad piisaval määral olulist teavet rahastatud varade, nendega seotud tulevaste kulukohustuste ja nende bilansis kajastamise kohta, tagades samas konfidentsiaalsete ja äriselt tundlike andmete kaitse;
- komisjon hindab liidu kaasrahastatud (kombineeritud) AEP-projektide teostamisel lisanduvat keerukust ja võtab täiendavaid meetmeid liidu programmide asjaomaste eeskirjade ja menetluste lihtsustamiseks;

XV osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 10/2018 „Põllumajandustootjate põhitoetuskava – liigutakse õiges suunas, kuid mõju toetuse lihtsustamisele, suunamisele ja tasemete ühtlustamisele on piiratud“

127. kutsub komisjoni üles tagama, et liikmesriigid rakendaksid põhikontrollimehhanisme nõuetekohaselt ja korrigeeriks põhitoetuskava toetusõiguseid juhtudel, kui toetusõiguste väärtust mõjutab oluliselt asjaomaste eeskirjade kohaldamata jätmine või ajakohastatud maakasutuse teabe puudumine;

128. kutsub komisjoni üles tegema järgmist:

- vaatama läbi ja hindama oma süsteemide tõhusust teabe levitamiseks liikmesriikides, et maksimeerida põhitoetuskava õigusraamistiku ühetaolist tõlgendamist ja kohaldamist;
- hindama võimalusi tulevaste õigusaktide vastuvõtmiseks, mis võimaldaksid tal kehtestada liikmesriikidele nõude edastada põhiteavet otsetoetuskavade rakendamise kohta;
- selgitama komisjoni ja sertifitseerimisasutuste ülesandeid tõhusate põhikontrollimehhanismide tagamisel ja põhitoetuskava toetusõiguste arvutamisel kesktasandil;

129. kutsub komisjoni üles enne ÜPP edasise kavandamise kohta ettepaneku tegemist hindama kõigi põllumajandustootjate rühmade sissetulekuid ja hindama nende vajadust sissetulekutoetuse järele, võttes arvesse liidu ja riiklike toetuste praegust jaotust, maa põllumajanduslikku potentsiaali, erinevusi peamiselt põllumajanduslikuks tootmiseks või säilitamiseks mõeldud alade vahel, põllumajandustootmise kulusid ja elujõulisust, toidu- ja muust põllumajanduslikust tootmisest, samuti mittepõllumajanduslikest allikatest saadavat tulu, põllumajandusettevõtete tõhususe ja konkurentsivõime tegureid ning põllumajandustootjate poolt pakutavate avalike hüvede väärtust; komisjon peaks kavandatavad meetmed juba algaasis ühendama asjakohaste tegevuseesmärkide ja algväärtustega, mille alusel toetuse tulemuslikkust hinnata;

XVI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 11/2018 „Maaelu arengu projektide uued rahastamisvõimalused: lihtsamad, kuid mitte tulemustele suunatud“

130. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande üle ning kiidab heaks paljud selles esitatud märkused ja soovitused;
131. peab kahetsusväärseks, et uusi lihtsustatud kuluvõimalusi kasutatakse ainult väikse osa maaelu arengu kulutuste puhul ja et need ei suurenda selle rahastamisallika potentsiaali, kuigi lihtsustamine peaks toetusesaajaid innustama projektides osalema;
132. peab kahetsusväärseks, et olemas on väga vähe näitajaid, mis võimaldavad hinnata, kas meetme eesmärgid saavutati või mitte;
133. kutsub liikmesriike ning toetusesaajad ja nende ühendusi üles uurima igakülgset võimalusi, mida pakub lihtsustatud kuluvõimaluste süsteem maaelu arengus;
134. tuletab meelde, et lihtsustamine peab võimaldama asjakohasel tasemel kontrolli, kusjuures sellekohane vastutus peab olema selgelt määratletud;
135. tuletab meelde, et lihtsustamine peab olema kasulik nii ametiasutustele kui ka projektide elluvijatele;

XVII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 12/2018 „Lairibäühendus ELi liikmesriikides: edusammudest hoolimata ei suudeta täita kõiki strateegia „Euroopa 2020“ eesmäärke“

136. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande üle ning esitab järgnevalt oma tähelepanekud;
137. tunneb heameelt komisjoni kavatsuse üle investeerida tulevasse digiüleminekusse, mida kinnitab 2021.–2027. aasta mitmeaastase finantsraamistiku ettepanek;
138. võtab teadmiseks komisjoni olulise seadusandliku algatuse digiteerimise valdkonnas ja juhib tähelepanu sellistele algatustele nagu WiFi4EU, mis toetab tiptasemel WiFi seadmete paigaldamist ühiskondliku elu keskustesse;
139. võtab teadmiseks komisjoni jõupingutused lairibaühenduse kättesaadavuse parandamiseks kogu liidus, kuid peab kahetsusväärseks, et **paljud maapiirkonnad on ikka veel** lairibaühendusega katmata;
140. avaldab tunnustust komisjoni jõupingutustele, mille eesmärk on märkimisväärselt suurendada ja mitmekesistada rahastamisallikaid lairibaühenduse toetamiseks; tuletab meelde, et programmitöö perioodil 2007–2013 investeeris liit 2,74 miljardit eurot, samal ajal kui praegusel programmitöö perioodil moodustavad liidu investeeringud ligikaudu 15 miljardit eurot, mida on üle viie korra rohkem;
141. on veendunud, et kiire internetiühendus on digitaalse ühtse turu oluline osa ja võib seega anda liikmesriikidele majandus-, sotsiaal- ja haridusküsimustes konkurentsieelise; hea internetiühendus ja selle kättesaadavus on meie elu, ettevõtete ja liikmesriikide valitsuste jaoks väga olulised;
142. rõhutab, et investeeringud lairibaühendusse aitavad edendada sotsiaalset kaasatust ja võidelda rahvastikukao vastu maapiirkondades ja eraldatud piirkondades; ühtlase ühtse turu loomise huvides peaks maa- ja kaugemates piirkondades olema lairibaühendus kättesaadav;
143. väljendab sellega seoses heameelt komisjoni ettepaneku üle vaadata läbi liidu telekommunikatsioonieeskirjad, mille eesmärk on soodustada investeerimist eelkõige majanduslikult vähem elujõulistesse, hõreda asustusega piirkondadesse või maapiirkondadesse;
144. nõustub kontrollikoja soovitusel, mille kohaselt peaksid liikmesriigid välja töötama uued kavad 2020. aastale järgneva ajaks;
145. kutsub seepärast kõiki liikmesriike tagama, et õigel ajal saaksid täidetud mitte ainult strateegia „Euroopa 2020“ lairibaühendusega seotud eesmärgid, vaid ka komisjoni 2025. aastaks seatud gigabitiühiskonna eesmärgid; et alaline 5G levi oleks olemas kõigis linnapiirkondades ja peamistel maapealsetel transporditeedel ning et kõigil Euroopa majapidamistel, VKEdel ja kohalikel haldusasutustel nii maa- kui ka linnapiirkondades ning eelkõige inimtühjaks jäänud ja hõredalt asustatud piirkondades oleks internetiühendus allalaadimiskiirusega vähemalt 100 Mbit/s, mida saab suurendada gigabiti kiiruseni;
146. jagab kontrollikoja seisukohta, et liikmesriigid peaksid läbi vaatama oma riigi reguleeriva asutuse volitused vastavalt liidu telekommunikatsiooniteenuste muudetud õigusraamistikule, tagamaks, et asutused saavad operaatoritelt oma soovitude täitmist

nõuda ja nende suhtes parandusmeetmeid (sh kohustuste mittetäitmise korral karistusi) rakendada;

147. on seisukohal, et lairibaühenduse rahaline toetamine peaks kujutama toetuste ja rahastamisvahendite tasakaalustatud kombinatsiooni, mille puhul tuleks investeringutes lähtuda sekkumispõhimõttest ning võtta arvesse piirkonna ja turu tegelikku olukorda;
148. on veendunud, et lairibaühenduse toetamine rahastamisvahendite kaudu peab olema peamiselt keskendunud majanduslikult elujõulistele piirkondadele ja hästi arenenud kohalikele turgudele; märgib, et toetused on sobivamad maa-, mägi- ja äärepoolsemate piirkondade jaoks, kus erainvesteeringud ja eraettevõtete tegevus on iseenesest riskantsemad;
149. jagab kontrollikoja seisukohta, et komisjon peaks lairibaühenduse valdkonnas koguma ja levitama häid tavaid, eriti seoses investeeringute kavandamise ja projektide elluviimisega;
150. on veendunud, et komisjon selgitab ka edaspidi liikmesriikidele lairibaühenduse jaoks antava riigiabi kohaldamist, ning tunneb heameelt komisjoni kavatsuse üle anda täiendavat teavet 100 Mbit/s ja gigabitiühiskonna eesmärkide saavutamise kohta;

XVIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 13/2018 „Terrorismi põhjustava radikaliseerumise vastane võitlus: komisjon käsitles liikmesriikide vajadusi, kuid koordineerimine ja hindamine oli teataval määral puudulik“

151. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande üle, kiidab heaks selle soovitused ning esitab järgnevalt oma tähelepanekud ja soovitused;
152. kutsub komisjoni üles uurima, kuidas saaks koordineerimise ja tõhususe parandamiseks lihtsustada radikaliseerumisvastaste meetmete haldamist, näiteks *integreerides* nimetatud meetmeid rahastavate fondide arvu või koondades juhtimist, mida praegu teostavad kaheksa komisjoni peadirektoraati, Europol, Eurojust ja liikmesriigid;
153. tunnistab, et tulemuspõhine eelarvestamine võib olla eriti keeruline meetmete puhul, mille eesmärk on radikaliseerumise ennetamine, kuid rõhutab, et tulemuslikkuse mõõtmiseks ei piisa ainult sellistest näitajatest nagu koosolekutel osalevate ekspertide arv; kutsub komisjoni üles uurima eelkõige seda, miks liikmesriigid osalevad meetmetes väga erineval määral, ning keskenduma meetmetele, mis on olulised enamikele liikmesriikidele;
154. palub komisjonil hoida parlamenti kursis radikaliseerumist käsitleva kõrgetasemelise eksperdirühma vahearuandele järgnevate järeelmeetmetega, mis puudutavad liikmesriikidega peetavaid arutelusid selle üle, kuidas hinnata paremini asjaomaseid programme ja sekkumisi;
155. tunnistab, et radikaliseerumise ennetamine nõuab sageli süvateadmisi olukorrast kohapeal, st naabruskonna tasandil, ja et sellist teavet ei saa üldistada, sest igal piirkonnal võivad olla oma probleemid ja võimalused; osutab sellega seoses, et

kohalikud haridusasutused, ühiskondlikud ja heategevuslikud organisatsioonid ning kohalikud omavalitsused, sh konkreetseesse piirkonda määratud politseinikud, on olulise tähtsusega; palub komisjonil ja liikmesriikidel seda parimate tavade vahetamisel silmas pidada ning vältida stereotüüpe ja üldistusi;

156. rõhutab, et tõenäoliselt aitab komisjoni tegevus liikmesriike radikaliseerumise ennetamisel kõige tõhusamini ja tulemuslikumalt piiriüleste juhtumite puhul, eriti internetis edastatud teabe puhul; toetab internetisisust teavitamise ELi üksuse (ELi IRU) ebakõlade vältimise menetlust (de-confliction procedure) ning otsust keskenduda nimetatud üksuse töös veebipropagandale, mida terroristid kasutavad võimalikult paljude poolehoidjate leidmiseks; kutsub komisjoni üles parandama ELi IRU tulemuslikkuse hindamise meetodeid, uurides seda, kui palju terroristlikku sisu on internetiettevõtted eemaldanud ainult ELi IRU palvel, ilma et sellest oleks ühtlasi teatanud riiklikud internetisisust teavitamise üksused, kodanikuühiskond või internetiettevõtted ise, ning töötades välja meetodid tulemuslikkuse tõendamiseks seoses internetis endiselt kättesaadava terroristide propagandaga, sest eemaldatud propaganda laaditakse näiteks lihtsalt uuesti veebi või viiakse teistele platvormidele;

XIX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 14/2018 „ELi keemia-, bioloogia-, radioloogia- ja tuumavaldkonna tippkeskused: tulemusi on vaja parandada“

157. peab kontrollikoja eriaruannet kiiduväärseks ning märgib rahuloluga, et kontrollikoda, komisjon ja Euroopa välisteenistus on enamike soovitude osas ühel meelel;
158. palub, et komisjon ja Euroopa välisteenistus viiksid läbi liidu ühisanalüüsi, milles määratakse kindlaks väljastpoolt liitu tulevad KBRT-riskid, et sise- ja välistegevus omavahel terviklikult siduda;
159. palub, et komisjon kaasaks vajaduste hindamise ja riikliku tegevuskava metoodikasse süsteemse riskihindamise ning reageeriks seoses vajaduste hindamise ja riikliku tegevuskava koostamisega kiiresti kõigi partnerriikide abitaotlustele;
160. palub, et komisjon suurendaks piirkondlikku tegevust, nagu kohapealsed ja lauaõppused;
161. kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles määrama KBRT-alased ülesanded riiklikele teabekeskustele ja/või stabiilsuse ja rahu edendamise rahastamisvahendi pikaajalise piirkondliku koostöö ametnikele kõigis liidu delegatsioonides ning kaasama KBRT teema poliitikasse ning julgeolekualasesse ja poliitilisse dialoogi;
162. palub, et komisjoni DG DEVCO ja Euroopa välisteenistus teeksid koostööd teiste asjaomaste komisjoni peadirektoraatidega, eelkõige DG NEARiga, samuti teiste rahastajatega, et teha kindlaks koostoimevõimalused ja muud kättesaadavad rahastamisallikad, mida saaks KBRT-alase tegevuse toetamiseks paremini kasutada;
163. kutsub komisjoni üles sõnastama algatuse üldeesmärgi põhjal konkreetsemaid eesmärke, mida saab projekti tasandil kasutada ja mis võimaldaksid tulemusi mõõta alates projekti tasandist kuni riikliku, piirkondliku ja algatuse tasandini;

164. palub, et komisjon määratleks ka tulemus- ja mõjunäitajad, mis võimaldavad hinnata algatuse tulemuslikkust seatud eesmärkide alusel;
165. palub komisjonil tagada, et kogu asjakohane teave on kättesaadav tema veebipõhise portaali kaudu, millele on tagatud asjakohasel tasemel juurdepääs, ning palub ka tagada, et parimad tavad ja suunised on KBRT-portaali kaudu kättesaadavad;

XX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 15/2018 „Nigeri ja Mali sisejulgeolekujõudude tugevdamine: edusammud on napid ja aeglased“

166. tunneb heameelt kontrollikoja eriaruande üle, milles käsitletakse Nigeri ja Mali sisejulgeolekujõudude tugevdamist, ning esitab allpool oma tähelepanekud ja soovitused;
167. rõhutab esmalt kõikide sidusrühmade jõupingutusi nende kahe liidu missiooni loomises ja kohapeale lähetatud töötajate jõupingutusi, et tõhustada struktuurselt ja jätkusuutlikult Mali ja Nigeri sisejulgeoleku institusioonilist suutlikkust väga keerulises ja kriitilises piirkondlikus geopoliitilises kontekstis, võttes arvesse kõiki olemasolevaid ohtusid;
168. tunneb kahetsust, et missioonide töötajatele ei võimaldatud enne lähetust mingit koolitust ega tuge kehtivate menetluste ja projektide õppimisel; leiab, et koolituse puudumine põhjustas ilmselgelt viivitusi tegevuse elluviimisel;
169. leiab, et Euroopa välisteenistus ja komisjon peaksid pidevalt erilist tähelepanu pöörama toetusfunktsioonidele, et hõlbustada ÜJKP missioonide kiiret, tõhusat ja sidusat rakendamist, pakkuda eelnevalt kõikidele töötajatele koolitust liidu menetluste ja poliitikasuundade kohta ning koostada põhjalikud suunised põhitegevuste kohta (nt vajaduste hindamised, tegevuse kavandamine ja järelevalve, ning aruandlus); leiab lisaks, et eelmistest ÜJKP missioonidest saadud õppetunde tuleks samuti kasutada selleks, et parandada loodud missioonide tegevuste tõhusust ning hõlbustada teadmiste ülekandmist ja koostööd erinevat missioonide vahel;
170. tunneb kahetsust, et Nigeris seati ohtu töötajate julgeolek, kui nad olid sunnitud elama ja töötama kuue kuu jooksul hotellis ilma spetsiaalsete julgeolekumeetmeteta;
171. rõhutab, et ohutu töökeskkond on oluline tegevuse tõhusaks elluviimiseks ja kvalifitseeritud töötajate värbamiseks; kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles säilitama missioonide eelarves piisavad julgeolekuga seotud kulutused, et missioonide volitusi optimaalselt ellu viia;
172. kinnitab lisaks vajadust kasutada tulevaste ÜJKP missioonide puhul tõhusalt kõiki nõuetekohaseid rahastamiskanaleid, eelkõige stabiilsuse ja rahu edendamise rahastamisvahendit, Euroopa Arengufondi, liidu hädaolukorra usaldusfondi Aafrika jaoks ja humanitaarabi, et tagada missioonide poliitiliste eesmärkide täitmine ja nõuetekohane finantsjuhtimine;
173. kutsub üles koostööle Euroopa välisteenistuse ja liikmesriikide vahel, et praegustel ja tulevastel ÜJKP missioonidel oleks piisavalt töötajaid, et toimida viivitamata

maksimaalse lubatud suutlikkuse (või olemasolevate töökohtade arvu) lähedal ja võimaluse korral ajavahemikel, mis vastavad missioonide volituste kestusele;

174. rõhutab, et nende kahe missiooni tegevuse puudulik tõhusus oli suur takistus liidu meetmete nõuetekohasele toimimisele; tunneb kahetsust, et läks 18 kuud, et EUCAP Sahel Niger saaks õigussubjektiks;
175. leiab, et nõukogu ja komisjon peaksid veenduma, et tulevased ÜJKP missioonid saaksid võimalikult kiiresti juriidilisteks isikuteks ning neil oleks vajalik eelarve;
176. nõuab, et Euroopa välisteenistus ja komisjon pööraksid erilist tähelepanu hankemenetlustele ja inimressurssidele, et tagada nende vastavus ÜJKP operatiivvajadustele; märgib, et tegevuse elluviimisele sai takistuseks hankemenetluste keerukus, mis tõi kaasa ebapiisavad tulemused;
177. toob esile raskused vabade töökohtade täitmisel; juhib tähelepanu sellele, et töökohtade täitmise määr oli Nigeris 72 % ja Malis 77 %; kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles tegema ettepaneku Euroopa Liidu liikmesriikide töötajate pikemateks lähetusteks, kasutama laialdasemalt lepingulisi töötajaid ja koostama üldisi konkursse, mida saab kasutada võimalike töötajate reservnimekirjade koostamiseks, et kiirendada vabade töökohtade tekkimise korral töölevõtmist;
178. palub Euroopa välisteenistusel tagada ÜJKP missioonide tulemuste jätkusuutlikkuse parandamiseks, et jätkusuutlikkusega seotud aspekte võetaks arvesse kõikide missioonide tegevuste kavandamises, hinnates süstemaatiliselt kohalikke vajadusi ja suutlikkust tulemusi kohalikul tasandil jätkusuutlikuks muuta;
179. nõuab tungivalt, et Euroopa välisteenistus tõhustaks missioonide raames elluviitud tegevuse (koolitus, nõuanded või varustuse tarne) järelevalvet, korraldades näitajate põhjal korrapäraseid hindamisi saadud tulemuste ja asjaomaste riigiasutuste vastutuse võtmise kohta;
180. kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni üles koordineerima ÜJKP missioone tõhusamalt teiste liidu tasandi jõupingutustega piirkondlikul tasandil (näiteks integreeritud piirihalduse abimissioon Liibüas (EUBAM Libya) ja G5 Sahel), kahepoolsete missioonide ja sarnaste eesmärkidega rahvusvaheliste jõupingutustega; kutsub sellega seoses üles ulatuslikumale koostööle ja kooskõlastamisele liidu ja liikmesriikide vahel, soodustades koostööd;
181. nõuab, et Euroopa välisteenistus ja komisjon võtaksid meetmeid, et ÜJKP missioonide lõpetamine ja vastava vara likvideerimine toimiks parimatel võimalikel tingimustel; leiab seetõttu, et Euroopa välisteenistus ja komisjon peaksid koostama ühise ja üldise väljumisstrateegia, milles sätestatakse selgelt rollid ja vastutused ÜJKP missioonide lõpetamisel, leevendades seejuures missiooni lõpetamisega kaasnevaid konkreetseid ohtusid;
182. kinnitab laiemalt, et tuleb parandada koostööd liikmesriikide vahel nende välis- ja julgeolekupoliitika raames, et saavutada mastaabisääst ja kulude kokkuhoid; rõhutab, et liikmesriikidel peab tingimata olema võimalik otsustavalt reageerida jagatud julgeolekuprobleemidele ja rändevoogude juhtimisega seotud probleemidele ajal, mil

nende probleemide tähtsus kasvab ja need on enneolematult tõsised;

XXI osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 16/2018 „ELi õigusaktide järelhindamine: hästi toimiv kuid mittetäielik süsteem“

183. väljendab heameelt kontrollikoja aruande üle ning kiidab heaks selles esitatud märkused ja soovitused;
184. märgib, et vägagi varsti algab institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe 2018. aasta seirekava täitmine ning aasta lõpul toimub kõrgetasemeline institutsioonidevaheline kohtumine;
185. märgib, et kontrollikoda esitas ülimalt põhjaliku uuringu, mis sisaldab näiteks ulatuslikke väljavõtteid, ning et see võiks olla edaspidi institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe muude valdkondade analüüsimisel eeskujuks; juhib ka tähelepanu vajadusele kaaluda täiendavate tulemusnäitajate kasutuselevõtmist institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe rakendamise seireks;
186. on seisukohal, et kontrollikoja aktiivne sekkumine tuleb institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppele kasuks, kuna tugevdab selle seiret; on veendunud, et kontrollikoja teabedokumentide ulatuslikum kasutamine võib samuti aidata seda eesmärki saavutada;
187. märgib, et seire- ja läbivaatamisklauslite ühtse institutsioonidevahelise käsiraamatu koostamine, mis sisaldaks suuniseid ja koostamisjuhendeid, võiks parandada seadusandlikku kontrolli, niivõrd kui see ei takista kaasseadusandjatel poliitiliste valikute tegemist;
188. märgib, et edaspidi võiks institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe läbivaatamisel kaaluda järelhindamise ühtsete suuniste kasutuselevõtmist;
189. märgib, et tähtis on luua raamistik, mille alusel liikmesriigid teeksid komisjonile kättesaadavaks liidu õigusaktide siseriiklikku õigusesse ülevõtmist käsitleva teabe;

XXII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 17/2018 „Komisjoni ja liikmesriikide meetmed perioodi 2007–2013 programmide viimastel aastatel olid suunatud vahendite madala kasutusmäära probleemile, kuid ei keskendunud piisavalt tulemustele“

190. kiidab heaks kontrollikoja eriaruande ning eelnevate ja praeguste programmitöö perioodide väärtusliku võrdluse, milles suunatakse tähelepanu liikmesriikide ja komisjoni eeldatavatele tulevastele raskustele ühtekuuluvuspoliitika vahendite usaldusväärusel ja tulemustepõhisel kasutamisel;
191. peab ebapiisavaks komisjoni vastust soovitusel esitada õigusraamistiku kasutuselevõtmise peamiste etappide kuupäevadega ajakava, et rakenduskavade rakendamine algaks õigel ajal, ning palub komisjonil esitada oma hinnangu põhjal konkreetne ettepanek programmide õigeaegseks rakendamiseks vajaliku ajakava kohta;
192. jagab kontrollikoja seisukohta, et kuigi poliitika eesmärkide saavutamiseks on

kasutamine oluline, ei ole see eesmärk iseeneses, vaid vajalik ühtekuuluvuspoliitika eesmärkidega kooskõlas olevate tulemuste saavutamiseks; on kindlalt veendunud, et raha väärtus ei seisne vaid selles, kuidas seda kulutatakse, vaid pigem selles, mida kasutatud ressurssidega on saavutatud;

193. on väga mures, et komisjon näib alahindavat ka kontrollikoja väljendatavat ohtu, et eelarveperioodi 2014–2020 eelarve täitmise viivitused võivad olla suuremad kui eelarveperioodil 2007–2013, mis tekitab märkimisväärse surve selleks, et programmitöö perioodi lõpus vahendid nõuetekohaselt ära kasutada, ja suurendab ohtu, et ei kaaluta piisavalt raha väärtust ega saavutata tulemusi;
194. on mures ka selle pärast, et komisjon ei võta tõsiselt kontrollikoja tuvastatud ohtu, mille on põhjustanud programmitöö perioodi keskel väga ebapiisav kasutamise tase, mis on võrreldes eelmise perioodi vastava ajaga kaks korda madalam, ega kasutamissurvet, mille on põhjustanud praeguse perioodi lõpu kattumine järgmise perioodi rakendamise esimeste aastatega;
195. palub komisjonil esitada iga liikmesriigi kohta prognoosi ja hinnangu seoses kulukohustuste kumuleerumisega, mida ohustab perioodi lõpuks õigeaegse kasutamata jätmise oht, ning soovitada meetmeid liikmesriikide aitamiseks, et leevendada saadavalolevate vahendite ebapiisava kasutamise potentsiaalset negatiivset mõju;
196. palub komisjonil tagada, et liikmesriikide automaatse vabastamise ärahoidmiseks võetavate meetmetega järgitaks rakenduskavade ja projektide eesmärke ja tulemusi ning et rakendataks muudetud rakenduskavade asjakohast seiret ja aruandlust;
197. kutsub komisjoni üles kasutama omal algatusel tehnilise abi ressursse ja aitama liikmesriikidel ennetavalt ühtekuuluvuspoliitika vahendite tulemustepõhist kasutamist kiirendada;
198. juhib tähelepanu ühtekuuluvuspoliitika peamisele eesmärgile, nimelt toetada ELi eri piirkondade ja riikide majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust ning aidata vähendada sealseid erinevusi ja ebavõrdsust; rõhutab, et see peaks olema liikmesriikide, komisjoni ja kõigi asjakohaste sidusrühmade juhtiv põhimõte liidu vahendite rakendamisel ning kasutamisel;

XXIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 18/2018 „Kas stabiilsuse ja kasvu pakti ennetusliku osa peamine eesmärk on täidetud?“

199. on seisukohal, et kontrollikoja eriaruandes nr 18/2018 on esitatud kõige ajakohasem ja olulisem analüüs selle kohta, kuidas komisjon on rakendanud stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikku osa reguleerivaid sätteid selle peamise eesmärgi saavutamise seisukohast, milleks on liikmesriikide edukas liikumine eelarve tasakaalu puudutavate vaheeesmärkide saavutamise suunas;
200. on äärmiselt mures kontrollikoja ja komisjoni arvamuste täieliku lahknemise pärast selle üle, kas komisjon on nõutud vahe-eesmärkide saavutamiseks ennetusliku osa sätteid asjakohaselt rakendanud; kahe institutsiooni ühise arvamuse täielik puudumine küsimuses, kas komisjon on stabiilsuse ja kasvu pakti ennetuslikku osa nõuetekohaselt

kohaldanud, näitab, et on olulised erinevused ühelt poolt stabiilsuse ja kasvu pakti rakendamist praegu reguleerivate õigusaktide konkreetsete tekstide piisavuse ning teiselt poolt kriteeriumide ja kaalutluste osas, mille põhjal nende praktikas rakendamist hinnata;

201. on arvamusel, et kontrollikoja järeldusi, et komisjon ei ole oma tegevuses taganud määruse (EÜ) nr 1466/97¹ peaesmärgi täitmist, võib pidada õigustatuks selle sätete rangelt sõnasõnalise tõlgendamise alusel; on sellegipoolest seisukohal, et komisjonil on majanduslike tingimuste ning majanduskasvu taaskäivitamise ja tööhõive suurendamise nõuete tõttu olnud piisavalt alust olla nimetatud määruse asjakohaste sätete kohaldamisel paindlik;
202. on seisukohal, et stabiilsuse ja kasvu pakti sätted on rakendamise viimase aastakümne jooksul muutunud üha keerukamaks ning see nõuab vastavate õigusaktide ja nende tõlgendamise põhjalikku läbivaatamist, võttes arvesse omandatud kogemusi ning Euroopa ja maailma majanduse tegelikku arengut, mida iseloomustavad aeglane kasv, süvenev ebavõrdsus ja üha kasvav ebakindlus;
203. on seisukohal, et läbivaatamise käigus oleks mõttekas võtta täielikult arvesse 2030. aasta kestliku arengu eesmärkide praktilise rakendamise nõudeid, sh seda, kas oleks vaja kaaluda praeguse eelarvepoliitika karmistamise paradigmat toetava stabiilsuse ja kasvu pakti asendamist alternatiivse kestliku arengu paktiga, mis looks konservatiivse eelarvepoliitika ja kestlikkuse eesmärkide vahel vajaliku tasakaalu, vastastikuse täiendavuse ja täiustamise ning välistaks vajaduse venitada eeskirjade rakendamist tähtaegadest kaugemale ning väldiks järgnevaid arvamuste ja hinnangute lahknevusi poliitikate kooskõla ning põhjendamise asjus;

XXIV osa — Kontrollikoja eriaruanne nr 19/2018 „Euroopa kiirraudteevõrk: ebaühtlane kooslus, millest ei moodustu tervikut“

204. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande üle;
205. jagab kontrollikoja seisukohti ja toetab tema järeldusi;
206. võtab rahuloluga teadmiseks, et komisjon viib kontrollikoja soovitused ellu;
207. rõhutab, et võimalused olukorra parandamiseks on väikesed, välja arvatud juhul, kui eranditult kõik liikmesriigid näitavad üles poliitilist tahet olukorda parandada;
208. juhib sellega seoses tähelepanu Euroopa koordinaatorite olulisele rollile selles valdkonnas (TEN-T);
209. tuletab meelde Euroopa koordinaatorite volitusi, mis hõlmavad
  - asjaomase koridori töökava (koos asjaomase liikmesriigiga) või horisontaalse prioriteedi alase töökava koostamist;

---

¹ Nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrus (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta (EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1).

- töökava elluviimise toetamist ja järelevalvet; vajaduse korral raskuste esiletoomist ja asjakohaste lahenduste otsimist;
  - regulaarset konsulteerimist koridori foorumiga (nõuandev organ, mis toob kokku liikmesriigid ja eri sidusrühmad);
  - soovitude andmist valdkondades, nagu transpordi arendamine koridorides või juurdepääs rahastamisallikatele;
  - igal aastal Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja asjaomastele liikmesriikidele saavutatud tulemuste kohta aruandluse esitamist;
210. rõhutab Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest ja ka Euroopa ühendamise rahastust rahastatavate piiriüleste projektide Euroopa lisaväärtust; juhhib tähelepanu sellele, kui oluline on jätkuvalt tugineda nendele rahastamismehhanismidele, et ületada poliitilised ja taristualased takistused ning edendada liidu piirkondade territoriaalset ja sotsiaal-majanduslikku ühtekuuluvust kiirraudteeühenduste abil;
211. tuletab komisjonile meelde, et lisaks juurdepääsetavale ja kvaliteetsele raudteereisijateveole tuleb edendada kaubavedu raudteel, pidades silmas selle majanduslikku, keskkonnavalast, logistilist ja ohutusalast kasu;

XXV osa — Kontrollikoja eriaruanne nr 20/2018 „Aafrika rahu ja julgeoleku struktuur: ELi toetus tuleb ümber suunata“

212. väljendab heameelt kontrollikoja eriaruande üle ning esitab järgnevalt oma tähelepanekud ja soovitused;
213. tunnistab, et Euroopa välisteenistus ja komisjon seisavad Aafrikas silmitsi väga keerulise olukorraga, mis hõlmab arvukaid poliitilisi ja operatiivseid probleeme ja piiranguid mitmes valdkonnas, eeskätt peamiste sidusrühmade koostöö, institutsioonide rahastamine ja puudujäägid, poliitiline tahe konfliktidesse sekkuda, neid ennetada ja hallata;
214. on teadlik, et konfliktide ennetamise ning rahu ja julgeoleku edendamisega tegelev institutsiooniline raamistik on keeruline, hõlmates Aafrika Liitu, Aafrika rahutagamisrahastut, allpiirkondlikke organisatsioone, piirkondlikke majandusühendusi ning piirkondlikke konfliktide ennetamise, haldamise ja lahendamise mehhanisme;
215. märgib murega, et Aafrika rahu ja julgeoleku struktuur sõltub tugevalt välistest rahastamisallikatest (liikmesriikide vähese panuse tõttu rahufondi ja piiratud täiendava rahastuse tõttu, mida Aafrika rahu ja julgeoleku struktuur saab alternatiivsetest rahastamisallikatest);
216. tunneb kahetsust, et Aafrikas puudub isevastutus ja rahaline jätkusuutlikkus ja et suurel määral sõltutakse rahastajatest ja rahvusvahelistest partneritest ning et see viib tegevuslike puudujääkideni, eeskätt personaliga seotud probleemide tõttu, st nende kvalifitseeritud töötajate või sõjaliste ekspertide vähesuse tõttu, kes tegeleksid peamiste rahu- ja julgeolekumissioonidega Aafrika mandril;

217. leiab, et ehkki liidu toetus Aafrika rahu ja julgeoleku struktuurile on kavandatud tegevuskavades sätestatud strateegilisele raamistikule tuginedes, tuleks pidevalt püüelda rahastajate nõuetekohase kooskõlastamise poole;
218. tunneb lisaks kahetsust, et liidu toetus on peamiselt suunatud põhilistele tegutsemiskuludele ilma pikaajalise tegevuskavata; rõhutab, et on vaja lõpetada ELi keskendumine Aafrika rahu ja julgeoleku struktuuri kulude toetamisele ning toetada selgeid pikaajalisi väljavaateid ja eesmärke, mis aitavad kaasa Aafrika stabiilsusele ja laiemalt Aafrika Liidu ja ELi partnerlusele;
219. tuletab meelde, et oluline on soodustada suutlikkuse suurendamise kava koostamist, Aafrika Liidu ja allpiirkondlike organisatsioonide operatiivset suutlikkust koos parema kooskõlastamisraamistikuga kõikide osaliste vahel, eesmärgiga optimeerida nii palju kui võimalik liidu toetusega seotud tegevuste ja tulemuste sidusust pikas perspektiivis;
220. tunneb tõsist muret järelevalvesüsteemide ebapiisavuse pärast, võttes arvesse nende suutlikkust pakkuda piisavaid andmeid tegevuste tulemuste kohta; nõuab, et komisjon suurendaks hindamissüsteemi suutlikkust tegevuste ja tulemuste seisukohast, et näidata selgelt, et liidu panus on suuremas osas seotud konkreetsete ja positiivsete tulemustega rahu ja julgeoleku tagamisel kohapeal;
221. juhib tähelepanu põhimõttele, et tuleb välja töötada järelevalvesüsteem, et koguda ja analüüsida andmeid/näitajaid tegevuste, väljundite, konkreetsete eesmärkide ja strateegiliste eesmärkide tasanditel, et hinnata Aafrika rahu ja julgeoleku struktuuri kokkulepitud tegevuskava tõhusat rakendamist, selle asjakohasust ja jätkusuutlikkust;
222. kutsub komisjoni talitusi käivitama tulemustele suunatud järelevalvemissiooni ja andma Euroopa Parlamendile viivitamata aru;

XXVI osa — Kontrollikoja eriaruanne nr 21/2018 „ERFi ja ESFi projektide valik ja seire perioodil 2014–2020 on endiselt peamiselt väljunditele suunatud“

223. tunneb heameelt kontrollikoja aruande üle ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kontrollikoja soovitusi ellu viima;
224. on mures selle pärast, et madal eelarve täitmise määr praeguse programmitöö perioodi keskel ohustab tulemuste saavutamist, mida on äärmiselt kiireloomuliselt vaja Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) ja Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) toetatavates valdkondades, ning aeglustab seega ühtekuuluvuseks ja piirkondlike erinevuste vähendamiseks ette nähtud liidu eelarveinvesteeringute eeldatavat mõju;
225. kutsub seetõttu komisjoni üles aitama liikmesriike Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide toetuste kasutamise kiirendamisel ning tugevdama oma struktuuri- ja investeerimisfondide seiret ning tulemuslikkuse hindamist, tagamaks et need fondid aitavad kaasa ühtekuuluvuspoliitika ja strateegia „Euroopa 2020“ eesmärkide saavutamisele;
226. nõuab tungivalt, et komisjon võtaks kõik vajalikud meetmed struktuuri- ja investeerimisfondide tulemusraamistiku praegu tuvastatud puudujääkide käsitlemiseks,

kasutaks 2014.–2020. aasta perioodist saadud õppetunde järgmise perioodi tulemusraamistiku parandamiseks ning tagaks, et tulemuste saavutamise näitajate, seire ja hindamise jaoks oleks olemas selged reeglid;

227. kutsub komisjoni üles tagama, et uuele volinike kolleegiumile ülemineku perioodi ajal oleks tulemuste saavutamise seire ja aruandlus sujuv ja katkematu ning et struktuuri- ja investeerimisfondide tulemuspõhist tööd programmitöö perioodi lõpus ei nõrgestaks kiirendatud kasutamissurve;
228. võtab arvesse komisjoni vastuseid, et selle seadusandlik ettepanek 2020. aasta järgseks programmitöö perioodiks hõlmab ERFi, Ühtekuuluvusfondi ja ESFi tulemusnäitajate loendit;
229. on mures aga selle pärast, et komisjoni seadusandlikud ettepanekud ERFi, Ühtekuuluvusfondi ja ESFi osas ei hõlma sätteid, mis lubaks „sektoripõhiste eeskirjadega kooskõlas olevaid meetmeid“, nagu need on sätestatud finantsmääruse terminite „väljund“ ja „tulemus“ määratlustes, pidada tulemusteks, mis on ettenähtud saavutamiseks ja mida mõõdetakse seega nende fondide tulemusnäitajatega;
230. palub komisjonil selle puudujäägiga tegeleda ja tagada, et välditaks kõiki negatiivseid mõjusid, mis takistaks liikmesriikide tulemusraamistiku saavutamist programmitöö perioodiks 2021–2027;
231. kahetseb sügavalt, et komisjon ei ole esitanud ELi -2020. aasta järgse poliitilise strateegia kohta kõikehõlmavat ettepanekut, mis annaks nii vahe-eesmärgid järgmise mitmeaastase finantsraamistiku jaoks kui ka suuna liikmesriikide jaoks, et saavutada tulemusi, mis aitaksid kaasa ELi ühiste prioriteetide ning sidusama ja ühtsema liidu saavutamisele;

XXVII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 22/2018 „Liikuvus programmi „Erasmus+“ raames: miljonid osalejad ja mitmekülgne Euroopa lisaväärtus, tulemuslikkuse mõõtmist tuleb aga veelgi parandada“

232. väljendab heameelt kontrollikoja järelduste üle, mis käsitlevad programmi „Erasmus +“ (2014–2020) loodud Euroopa lisaväärtuse täiendavaid vorme, mis lähevad õiguslikus aluses käsitletud vormidest kaugemale; märgib, et programmi „Erasmus +“ hindamistehnikad ja näitajad peaksid olema nii palju kui võimalik kõikehõlmavad ja kvalitatiivsed, võttes arvesse sellist liiki pikaajaliste meetmete mõju mitmemõõtmelist olemust;
233. märgib, et „kehvematest oludest pärit osalejate / vähemate võimalustega osalejate“ määratlus ei ole praegu ühtlustatud ja see on liikmesriigiti erinev; märgib, et ühtne määratlus võimaldaks programmi mõju täpsemalt hinnata ja luua kindlama aluse, et laiendada programmi ulatust selliste osalejateni, samuti töötada välja positiivsed meetmed nende toetamiseks;
234. väljendab heameelt selle üle, et uue Erasmuse programmi (2021–2027) ettepanekus on taastatud kooliõpilaste individuaalne õpiränne 1. põhimeetme raames;

235. tunnistab veebipõhise keeleteo (Online Linguistic Support – OLS) tähtsust; on seisukohal, et selline vahend peaks olema avatud kõigile osalejatele ja kohandatud nende konkreetsetele vajadustele, kuid samal ajal tuleks seda täiendada klassiruumis kohapeal toimuvate keelekursustega;
236. tunneb heameelt selle üle, et kasutusele on võetud lihtsustatud rahastamisviisid (kindlasummalised toetused, ühtse määra ja ühikuhindadega rahastamine); tunnistab siiski vajadust kohandada toetuse summasid vastuvõtva riigi või piirkonna elukalliduse ja elamiskuludega ning neid korrapäraselt läbi vaadata, et tagada vähemate võimalustega osalejatele võrdsem juurdepääs individuaalsele liikuvusele Erasmuse programmi raames;
237. on arvamusel, et kehvematest oludest pärit ja vähemate võimalustega osalejate jaoks individuaalsele liikuvusele juurdepääsu edendamise eesmärgil tuleks uue Erasmuse programmi 1. põhimeetme raames kaaluda eelrahastamist;
238. märgib, et doktorantide liikuvuse edendamine eeldab suuremat paindlikkust praegu ette nähtud minimaalse kolmekuulise õpirändeperioodi osas;
239. võtab teadmiseks, et üliõpilaste õppelaenu tagamise rahastu ei andnud oodatud tulemusi ja et see on uue Erasmuse programmi (2021–2027) ettepanekust välja jäetud;

XXVIII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 23/2018 „Õhusaaste: meie tervis ei ole veel piisavalt kaitstud“

240. on arvamusel, et õhukvaliteedi parandamiseks tõhusamate meetmete võtmiseks peaks komisjon
- jagama nende liikmesriikide parimaid tavasid, kes on välisõhu kvaliteedi direktiivi nõuded edukalt oma õhukvaliteedi kavadesse integreerinud, muu hulgas peaks see hõlmama järelevalve seisukohast olulist teavet, õhukvaliteedi parandamiseks mõeldud sihipäraseid ja eelarvestatud lühiajalisi meetmeid ning konkreetsetes asukohtades kontsentratsioonide vähendamiseks kavandatavaid meetmeid;
  - juhtima aktiivselt rikkumismenetluse kõiki etappe, et lühendada juhtumite lahendamiseks või Euroopa Kohtusse andmiseks kuluvat aega;
  - toetama ELi sisesest õhusaastest enim mõjutatud liikmesriikide koostööd ja ühistegevust, sealhulgas aidata neil oma õhukvaliteedi kavadesse asjakohaseid meetmeid lisada;
241. kutsub komisjoni üles pöörama seadusandjale ettepanekut koostades tähelepanu järgmisele:
- kaaluda võimalust ajakohastada ELi piir- ja sihttasemeid (tahkete osakeste (PM), SO₂ ja O₃ puhul) kooskõlas WHO uusimate suunistega; vähendada seda, mitu korda võivad kontsentratsioonid standardeid ületada (PM, NO₂, SO₂ ja O₃ puhul); kehtestada PM_{2,5} lühiajaline piirtase ja tahkete osakeste sisalduse häiretasemed;

- õhukvaliteedi kavade täiustamine, eelkõige muutes need tulemustele suunatuks, ja nõudes iga-aastaseid aruandeid nende rakendamise kohta ja vajaduse korral nende ajakohastamist; õhukvaliteedi kavade arv õhukvaliteedi piirkonna kohta peaks olema piiratud;
  - tööstus- ja suure liiklusega piirkondade jaoks ette nähtud mõõtmisjaamade asukoha valimise nõuete täpsemaks muutmine, et paremini mõõta õhukvaliteeti kohtades, kus inimesed õhusaastega kõige enam kokku puudutvad; kehtestama eri tüüpi mõõtmisjaamade (liiklus-, tööstus- või taustapiirkonna jaamad) miinimumarv;
  - täiendavate vaatluspunktide nõudmise võimalus, kui komisjon peab seda õhusaaste parema mõõtmise jaoks vajalikuks;
  - valideeritud andmete esitamise kuupäeva toomine ettepoole (praegu järgneva aasta 30. september), vähemalt järgneva aasta 30. juunile, ning liikmesriikidelt selgesõnaliselt ajakohaste (reaalajas) andmete nõudmine;
  - selgesõnalised õigusnormid, tagamaks kodanike õigus kohtusse pöörduda;
242. selleks et õhukvaliteeti rohkem teistesse ELi poliitikavaldkondadesse integreerida, kutsub komisjoni üles hindama järgmist:
- muid liidu poliitikavaldkondi, mis sisaldavad puhast õhku kahjustada võivaid elemente; võtma meetmeid, et viia need poliitikavaldkonnad õhukvaliteedi eesmärgiga paremini kooskõlla;
  - liidu õhukvaliteedi eesmärkide täitmiseks (eelkõige tahkete osakeste, NOX-ja SO2-heite vähendamiseks) eraldatud ELi rahastuse tegelik kasutamine;
243. kutsub komisjoni üles kodanikele antava teabe kvaliteedi parandamiseks
- selgitama välja ja koostama tervishoiutöötajate abiga kõige olulisema teabe, mille komisjon ja liikmesriikide ametiasutused peaksid kodanikele kättesaadavaks tegema (sh tervisemõju ja käitumissoovitused);
  - toetama liikmesriike kodanikega õhukvaliteedi teemal suhtlemiseks ja nende kaasamiseks parimate tavade kasutuselevõtmisel;
  - avaldama õhukvaliteedi piirkondade paremusjärjestuse, mis hõlmaks ka igal aastal tehtud edusamme (nii kõige suuremaid kui kõige väiksemaid); jagama kõige edukaimate paikade kasutatud parimaid tavaid;
  - looma aruandlusvahendi, mis võimaldab kodanikel teatada õhukvaliteedi alastest rikkumistest ja anda komisjonile tagasisidet liikmesriikide õhukvaliteedi alaste meetmetega seotud küsimuste kohta;
  - toetama liikmesriike kasutajasõbralike töövahendite väljatöötamisel, et tagada üldsusele juurdepääs õhukvaliteeti puudutavale teabele ja järelevalvele (nt nutirakendused ja/või spetsiaalsed leheküljed sotsiaalmeedias);

- püüdma saavutada liikmesriikidega kokkulepe õhukvaliteedi indeksite ühtlustamise osas;

XXIX osa — Kontrollikoja eriaruanne nr 24/2018 „Tööstuslikud süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise ning uuendusliku taastuvenergiatehnoloogia näidisprojektid ELis: viimase kümne aastaga ei ole saavutatud oodatud edasiminekut“

244. peab tervitatavaks kontrollikoja eriaruannet „Tööstuslikud süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise ning uuendusliku taastuvenergiatehnoloogia näidisprojektid ELis: viimase kümne aastaga ei ole saavutatud oodatud edasiminekut“ ning esitab allpool oma tähelepanekud ja soovitused;
245. tunneb heameelt liidu võetud ambitsioonikate kohustuste üle vähendada oma heitkoguseid 1990. aasta tasemega võrreldes vähemalt 20 % aastaks 2020 ja 40 % aastaks 2030 ning eraldada vähemalt 20 % oma eelarvest kliimaga seotud meetmete rahastamiseks eelarveperioodil 2014–2020;
246. väljendab heameelt liidu eesmärgi üle olla maailmas taastuvenergia valdkonnas juhtpositsioonil; peab väga oluliseks, et komisjon demonstreeriks pidevalt piisavat juhtimist ja pühendumist kliimamuutustega seotud küsimustele, et tugevdada oma rahvusvahelist usaldusväarsust ja oma vahendite mõju liidu kliimapoliitika ja roheline diplomaatia tingimuste kujundamiseks eelseisvatel aastatel;
247. on seisukohal, et vaja on rohkem sünergiat liidu eri organite, komisjoni asjaomaste talituste ja tööstuspartnerite vahel ning jõupingutused tuleks ühendada, et saavutada soodne keskkond üleminekuks uuenduslikku vähese CO₂-heitelga tehnoloogiat kasutavale vähese CO₂-heitelga majandusele, kohandades ja arendades investeerimistingimusi ja -vahendeid;
248. rõhutab, et kliimaküsimustega seotud komisjoni talituste vahelist koordineerimist tuleb veelgi parandada, et täita rahvusvahelised kohustused, aga ka võimaldada liidul püsida kliimamuutuste valdkonnas esirinnas;
249. kordab üleskutset komisjonile paremini koordineerida tegevust uue tehnoloogia ja keskkonnauuenduste arendamise valdkonnas;
250. osutab vajadusele, et komisjon tagaks eelkõige kliimamuutustega seotud poliitika alal liikmesriikide vahel parema koordineerimise, et saavutada eesmärk eraldada vähemalt 20 % liidu eelarvest vähese CO₂-heitelga ja kliimamuutustele vastupanuvõimelise ühiskonna loomiseks;
251. peab kahetsusväärseks, et liikmesriikidel puuduvad vähese CO₂-heitelga strateegiad, mis loob ebakindla keskkonna, kahjustab investeerimistingimusi ning mõjutab uuenduslike vähese CO₂-heitelga energeetikasektori näidisprojektide rahalist elujõulisust ja arengut ning pakub ainult piiratud võimalust ebaõnnestunud projektidest raha tagasi saada; kutsub komisjoni üles suurendama liikmesriikide aktiivset osalemist vähese CO₂-heitelga seotud eesmärkide saavutamisel;

252. peab kahetsusväärseks rahastatavate projektide üldist vähest elujõulisust ja jätkusuutlikkust ning projektide käegakatsutavate tulemuste puudulikkust ära kasutamist;
253. on arvamusel, et selles valdkonnas edu saavutamiseks on vaja paremini suunatud strateegiaid liidu ja riiklikul tasandil; palub komisjonil töötada seatud eesmärkide saavutamiseks välja konkreetne üldstrateegia, mis hõlmab valdkonnapõhiseid tegevuskavasid, sealhulgas põhjalikke hindamisi, üksikasjalikke meetmeid ja vahendeid, mõõtmis- ja aruandlusmeetodeid ning tulemusnäitajaid;
254. kutsub komisjoni üles suurendama üldiselt erinevate eelarvevaldkondade ühilduvust, et täiendada programme, mille eesmärk on luua vähese CO₂-heitega majandus; peab kahetsusväärseks, et liidu eelarve olulistest osades puuduvad konkreetset eesmärgid;
255. palub komisjonil töötada kiiresti välja toetav keskkond üleminekuks vähese CO₂-heitega majandusele, kohandades oma investeerimistingimusi ja kulutuste raamistikke ning innovatsiooni ja moderniseerimise vahendeid kõigis olulistest valdkondades;

XXX osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 25/2018 „Üleujutuste direktiiv: riski hindamisel tehti edusamme, kuid kavandamist ja rakendamist tuleb parandada“

256. kutsub komisjoni üles oma üleujutuste direktiivi kohaste järelevalveülesannete täitmisel teise ja järgmise tsükli üleujutusrisi maandamise kavu läbi vaadates kontrollima, et liikmesriigid kehtestaksid üleujutustega seotud meetmetele kvantifitseeritavad ja ajaliselt piiratud eesmärgid, võimaldades sellega hinnata nende täitmisel tehtud edusamme, kooskõlas üleujutuste direktiiviga; kutsub komisjoni üles jagama kõiki eesmärkide seadmise heade tavade näiteid kõigi liikmesriikidega;
257. kutsub komisjoni üles üleujutuste direktiivi teise tsükli ajaks oma üleujutuste direktiivi kohaste järelevalveülesannete täitmisel hindama ja aru andma, kas liikmesriigid on teinud järgmist:
- määranud kindlaks rahastamisallikad, et katta üleujutusrisi maandamise kavadest tulenevad investeerimisvajadused ja kehtestada rakendamise ajakava vastavalt olemasolevale rahastusele;
  - kaalunud rahvusvaheliste vesikondade üleujutusvastaste meetmete puhul piiriülest investeerimist;
258. kutsub komisjoni üles, juhul kui taotletakse ELi vahendeid, oma üleujutuste direktiivi kohaste järelevalveülesannete täitmisel ja eelarve jagatud täitmisel kaasrahastama ainult tulevaste üleujutusrisi maandamise kavade kohaselt eelisjärjekorda seatud üleujutusvastaseid meetmeid; liikmesriigid peaksid sellisel eelisjärjekorda seadmisel tuginema objektiivsetele ja asjakohastele kriteeriumidele, mis hõlmavad järgnevat:
- kvaliteetne tasuvusanalüüs, et saavutada investeeringu võimalikult suur tasuvus, ning
  - vajaduse korral kriteerium, millega võetakse arvesse projektide piiriülest mõju;
259. kutsub komisjoni üles oma üleujutuste direktiivi ja veepoliitika raamdirektiivi kohaste

järelevalveülesannete täitmisel tagama, et liikmesriigid järgiksid üleujutuste maandamise kavades välja pakutud uue üleujutuste taristu vastavust veepoliitika raamdirektiivile;

260. kutsub komisjoni üles, juhul kui taotletakse liidu kaasrahastamist, oma üleujutuste direktiivi ja veepoliitika raamdirektiivi kohaste järelevalveülesannete täitmisel kontrollima, et liikmesriigid on analüüsinud oluliste roheliste meetmete rakendamise teostatavust kas eraldi või kombinatsioonis hallide lahendustega;
261. kutsub komisjoni üles oma üleujutuste direktiivi kohaste järelevalveülesannete täitmisel kontrollima, et üleujutusrisi maandamise kavad hõlmavad kliimamuutustest üleujutustele tuleneva mõju kohta teadmiste parandamise ja mõju modelleerimise meetmeid;
262. kutsub komisjoni üles üleujutuste direktiivi teise tsükli jaoks vajalike dokumentide läbivaatamisel ja oma üleujutuste direktiivi kohaste järelevalveülesannete täitmisel kontrollima, kas liikmesriigid
- hindavad ja modelleerivad kliimamuutustest üleujutustele tulenevat mõju uuringute ja teadustöö abil;
  - töötavad välja asjakohased vahendid, et paremini analüüsida ja prognoosida
    - a) vihmaveest põhjustatud üleujutusi (sealhulgas äkktulvi);
    - b) merepinna tõusust põhjustatud rannikualade üleujutusi;
  - kavandavad, kui kliimamuutuste mõju ei ole kvantifitseeritav, vajaduse korral paindlikke meetmeid kaitsetaseme kohandamiseks;
263. kutsub komisjoni üles teise tsükli üleujutusrisi maandamise kavade läbivaatamisel kontrollima, et liikmesriigid on kavandanud meetmed, millega
- suurendada üldsuse teadlikkust üleujutusriskide vastase kindlustuse eelistest ning
  - suurendada kindlustatute osakaalu, nt avaliku ja erasektori koostöö kaudu üleujutuskindlustuse valdkonnas;
264. kutsub komisjoni üles oma üleujutuste direktiivi kohaste järelevalveülesannete täitmisel
- kontrollima, kas liikmesriigid on kasutanud oma üleujutusrisi maandamise kavasid, et hinnata, kuivõrd asjakohaselt on maakasutuse planeerimise eeskirjad liikmesriikides välja töötatud ja kui tulemuslikult üleujutusrisi valdkondades jõustatud, ning
  - edastama liikmesriikidele häid tavaid ja juhiseid;

XXXI osa — Kontrollikoja eriaruanne nr 26/2018 „Mitmed viivitused tolli IT-süsteemide rakendamisel: mis läks valesti?“

265. võtab teadmiseks kontrollikoja tähelepanekud tolli IT-süsteemide rakendamise kohta;
266. kiidab olukorra analüüsi ja kontrollikoja esitatud järeldused heaks;
267. kiidab heaks soovitused komisjonile tolliprotsesside ajakohastamise kohta, mis on liidu toimimise seisukohast äärmiselt tähtis; kiidab heaks käsituse, mille kohaselt võetakse arvesse programmiga „Toll 2020“ saadud kogemusi;
268. juhib tähelepanu sellele, et komisjon aktsepteerib kõiki kontrollikoja eriaruandes esitatud soovitusi, vaatamata mõne soovituse osa kohta esitatud lisaselgitustele ja erimeelsustele;
269. kuna komisjon näeb järgmise programmi jaoks ette 950 miljonit eurot jooksevhindades ja Euroopa Parlament on sellega nõus, on hädavajalik, et rakendamine toimuks õigeaegselt, kogu ulatuses ja rahaliste võimaluste piires;
270. on vaja panna paika terviklik mitmeaastane strateegiakava, millega kehtestatakse IT-projektide ühtse ja tulemusliku haldamise strateegiline raamistik ja vahe-eesmärgid; selles kavas tuleb õigesti ette näha eesmärgid, näitajad, ajakava ja vajalikud rahalised vahendid;
271. kuna mitu programmi, näiteks ELi pettustevastase võitluse programm, programmid „Fiscalis” ja „Toll” ning integreeritud piirihalduse fond, peaksid uue mitmeaastase finantsraamistiku algusest alates toimima koostoimes, on vaja anda mõjuhinnang ühe elemendi rakendamisel esineva võimaliku viivituse kahjuliku mõju kohta kogu süsteemi toimimisele;
272. tulemuste parandamiseks ja programmi eesmärkide saavutamiseks on hädavajalik rakendada tulemuspõhist eelarvestamist;
273. kuna liikmesriigid ei ole kasutanud seda 20 % kogutud tollimaksudest, mille nad kogumiskulude katteks endale võivad jätta, tolli IT-süsteemi rakendamise kulude katmiseks, toetab parlamendikomisjon komisjoni omavahendeid käsitlevat ettepanekut, milles nähakse ette, et kogumiskuludeks arvestatakse vaid 10 %;

XXXII osa – Kontrollikoja eriaruanne nr 31/2018 „Loomade heaolu ELis: kuidas vähendada lõhet ambitsioonikate eesmärkide ja tegeliku rakendamise vahel“

274. kutsub komisjoni üles loomade heaolu käsitlevate tulevaste meetmete suunamiseks
- viima läbi 2012.–2015. aasta loomade heaolu strateegia hindamise, eelkõige seoses elusloomade veoga, et selgitada välja, millises ulatuses on selle eesmärgid saavutatud ja kas komisjoni välja antud juhiseid järgitakse;
  - määrama kindlaks lähte- ja sihtnäitajad, et mõõta ja võrrelda liikmesriikide vastavustasemeid hindamisel kindlakstehtud ülejäänud riskivaldkondades;
  - uurima, kuidas käsitleda eespool nimetatud hindamise järeldusi (nt uue strateegia või tegevuskava abil ja/või loomade heaolu käsitlevate õigusaktide läbivaatamise kaudu), ning avaldama hindamise tulemused;

275. tunneb heameelt kontrollikoja järelduse üle, et liidu meetmed loomade heaolu valdkonnas on parandanud loomade heaolu nõuete täitmist ja toetanud rangemaid standardeid, millel on nõuetekohase rakendamise korral loomade heaolule selge positiivne mõju;
276. kutsub komisjoni üles riskivaldkondade paremaks käsitlemiseks ja heade tavade levitamiseks tegema järgmist:
- töötama välja jõustamisstrateegia, et tugevdada tervise ja toiduohutuse peadirektoraadi soovitude täitmise kontrollikorda, et lühendada aega, mille jooksul tuleb võtta piisavaid meetmeid auditite tulemusel antud soovitude suhtes ja jõustada õigusnorme, eelkõige neid, mis on kaua aega kehtinud;
  - määrama koos liikmesriikidega kindlaks, kuidas süsteemi TRACES vahendid võivad toetada elusloomade veo kontrollimise riskianalüüside ettevalmistamist, ja levitama juhendeid nende vahendite kasutamise kohta;
277. selleks et tugevdada nõuetele vastavuse süsteemi ja loomade heaolu vahelisi seoseid, kutsub komisjoni üles
- hindama nõuetele vastavuse kontrollimise vastavusauditite käigus seda, kui terviklikud on liikmesriikide aruanded ametlike kontrollide (mida teeb sama kontrolliasutus, kes teeb ka nõuetele vastavuse kontrole) käigus avastatud nõuetele mittevastavuste kohta, tehes näiteks ametlike kontrollide tulemuste ja nõuetele vastavuse süsteemiga hõlmatud toetusesaajate andmebaasi vahelist ristkontrolli;
  - tuginedes varasematele meetmetele, jagama rohkem parimaid tavasid nõuetele vastavuse kohta ja teavitama liikmesriike vastavustulemustest, mis on aluseks finantskorrektsioonidele, mis kehtestatakse loomade heaoluga seotud liiga leebe karistussüsteemi tõttu;
278. selleks et ergutada maaelu arengu toetuste tulemuslikku kasutamist loomade heaolu toetamiseks, kutsub komisjoni üles
- olemasolevate maaelu arengu programmide muudatuste ning uute programmitöö dokumentide, mis käsitlevad maaelu arengu programmitöö perioodi pärast 2020. aastat, heakskiitmisel pärima liikmesriikidelt aru loomade heaolu meetme kasutamise kohta valdkondades, kus on tõendeid ulatusliku mittevastavuse kohta (nt saba lõikamine sigadel), ja kontrollima võimalikku kattumist erasektori kavadega, mis hõlmavad samalaadseid kohustusi;
  - soodustama liikmesriikidevahelist loomade heaolu meetme täiendavate, vabatahtlike ja mõjunäitajate heade tavade vahetust ühise seire- ja hindamissüsteemi alusel, mis kehtestatakse 2020. aasta järgseks programmitöö perioodiks;
  - andma liikmesriikidele 2020. aasta järgse programmitöö perioodiks struktureeritud suuniseid loomade heaolu standardite parandamiseks mõeldud muude maaelu arengu meetmete kohta, et anda põllumajandustootjatele rohkem

stiimuleid loomade heaolu parandamiseks, eesmärgiga kaotada täielikult julmad tavad;

o

o o

279. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja kontrollikojale ning korraldada selle avaldamine Euroopa Liidu Teatajas (L-seerias).

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	20.2.2019
Lõpphääletuse tulemus	+: 21 -: 3 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Nedzhmi Ali, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Dennis de Jong, Tamás Deutsch, Martina Dlabajová, Luke Ming Flanagan, Ingeborg Gräßle, Jean-François Jalkh, Wolf Klinz, Bogusław Liberadzki, Georgi Pirinski, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Bart Staes, Derek Vaughan, Tomáš Zdechovský, Joachim Zeller
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	José Blanco López, Julia Pitera
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Rosa D'Amato, John Flack, Czesław Hoc

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

21	+
ALDE	Nedzhmi Ali, Martina Dlabajová, Wolf Klinz
EFDD	Rosa D'Amato
ENF	Jean-François Jalkh
GUE/NGL	Luke Ming Flanagan, Dennis de Jong
PPE	Tamás Deutsch, Ingeborg Gräßle, Julia Pitera, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Tomáš Zdechovský, Joachim Zeller
S&D	Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, José Blanco López, Bogusław Liberadzki, Georgi Pirinski
VERTS/ALE	Bart Staes

3	-
ECR	John Flack, Czesław Hoc
S&D	Derek Vaughan

0	0

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu